編號	導覽主題	語導文案
0	導論 บทนำ	歡迎來到中正紀念堂。 中正紀念堂落成於 1980 年，是台灣在戒嚴時期，為了紀念、緬懷曾擔任中華民國第 1 任至第 5 任總統的蔣中正所蓋的特殊時代建築。 1987 年台灣解除戒嚴以來，無數的社會運動在此匯集，這個莊嚴肅穆的空間，逐漸轉化為人民力量集結的廣場，也將曾經服務於個人崇拜的紀念空間，重塑為全民共享的「自由廣場」。這段歷程見證了臺灣如何從黨國體制，轉型為自由開放的民主社會。 如今，中正紀念堂正逐步轉型為「民主教育園區」。人們不再是為了歌頌強人而來，而是為了理解這段從黑暗走向光明的歷程。 「自由花蕊」常設展，正是這場空間意義翻轉的具體呈現。展覽不僅呈現了前輩們爭取民主的艱難過程，更強調自由如同花蕊般燦爛卻也脆弱，需要每一代人的守護 。 這個常設展廳，有 2 個主題展覽，右邊是「自由花蕊」，左邊是「蔣中正總統與中華民國」，這兩檔看似反差極大的展覽，並存在同一空間，呈現不同視角的歷史，也顯現出台灣社會結構的特殊與民主自由的價值。 ยินดีต้อนรับเข้าสู่อนุสรณ์สถานเจียงไคเช็ก อนุสรณ์สถานเจียงไคเช็กสร้างเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1980 เป็นสิ่งปลูกสร้างในยุคกฎอัยการศึกซึ่งเป็นช่วงเวลาพิเศษของไต้หวัน เพื่อรำลึกถึงเจียงไคเช็กซึ่งเคยดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) สมัยที่ 1 - 5 นับตั้งแต่ไต้หวันยกเลิกกฎอัยการศึกในปี ค.ศ. 1987 เป็นต้นมา สถานที่แห่งนี้เป็นจุดรวมการเคลื่อนไหวทางสังคมนับครั้งไม่ถ้วน พื้นที่ที่เต็มไปด้วยความสำรวมและความน่าเกรงขามแห่งนี้ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงจนกลายเป็นลานแห่งการรวมพลังของประชาชน และได้ปรับเปลี่ยนจากสถานที่สำหรับการยกย่องเชิดชูตัวบุคคล มาเป็น “ลานแห่งเสรีภาพ” ที่ประชาชนทุกคนสามารถใช้ร่วมกันได้ พัฒนาการในช่วงนี้เป็นประจักษ์พยานแห่งการเปลี่ยนผ่านของไต้หวันจากระบบผูกขาดอำนาจรัฐโดยพรรคการเมืองพรรคเดียวไปสู่สังคมประชาธิปไตยที่เสรีและเปิดกว้าง

		ปัจจุบัน อนุสรณ์สถานเจียงไคเช็กกำลังปรับเปลี่ยนอย่างค่อยเป็นค่อยไปสู่การเป็น “อุทยานการศึกษาประชาธิปไตย” ผู้คนไม่ได้มาที่นี่เพื่อสรรเสริญผู้นำที่เข้มแข็งอีกต่อไป แต่มาเพื่อทำความเข้าใจเส้นทางการเปลี่ยนผ่านจากความมืดมิดสู่แสงสว่าง ห้องนิทรรศการที่จัดแสดงอย่างถาวร มีชื่อว่า “เกสรแห่งเสรีภาพ” คือภาพสะท้อนให้เห็นถึงการแปรเปลี่ยนความหมายอย่างเป็นรูปธรรมของสถานที่แห่งนี้ นิทรรศการไม่เพียงนำเสนอการต่อสู้อย่างทรหดเพื่อประชาธิปไตยของบรรพชนเท่านั้น แต่ยังเน้นย้ำว่าเสรีภาพเปรียบเสมือนเกสรดอกไม้ที่งดงาม แต่ทว่าเปราะบางและต้องการการปกป้องจากคนทุกรุ่น ห้องจัดแสดงอย่างถาวรแห่งนี้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ด้านขวาเป็นห้องจัดแสดงนิทรรศการ “เกสรแห่งเสรีภาพ” และด้านซ้ายเป็นห้องจัดแสดง นิทรรศการ “ประธานาธิบดีเจียงไคเช็กกับสาธารณรัฐจีน” นิทรรศการทั้งสองที่ดูเหมือนแตกต่างกันอย่างมากนี้ ถูกจัดแสดงในพื้นที่เดียวกัน เพื่อนำเสนอประวัติศาสตร์จากมุมมองที่หลากหลาย และยังสะท้อนถึงความพิเศษของโครงสร้างสังคมไต้หวัน รวมถึงคุณค่าของเสรีภาพและประชาธิปไตยอีกด้วย
1	入口意象 ภาพลักษณ์ทางเข้า	您眼前所看到大型投影動畫短片畫面中，一雙手孕育出象徵自由的花苞，它緩緩成長、盛開，化為人們爭取自由的書頁與筆桿，接著一個焚而不燬的身影，喚醒更多人站出來，聚集力量，一步步推動臺灣走向民主。這部動畫尾聲的日文歌曲〈長春花〉，是政治受難者高一生前輩創作，歌詞的大意是「花朵在微風中輕輕搖曳」，歌聲是結合政治受難者蔡焜霖前輩與高一生兒子高英傑不同時空的演唱，象徵民主力量在不同世代的交會與傳承。 這個展覽為什麼稱為「自由花蕊」？ 在世界各國爭取民主自由過程中，常以花朵為象徵寓意，例如台灣有賴和的詩作〈自由花〉、楊逵的小說〈壓不扁的玫瑰花〉，以及野百合學運、太陽花學運等等；還有突尼西亞的茉莉花革命、葡萄牙的康乃馨革命等等。 為了讓來自各地的旅客認識臺灣對自由與民主的追求，所以展覽以「自由如花蕊」為寓意，作為不同文化人們可以共通的語言與象徵，讓臺灣與全球的民主經驗能彼此連結與對話。 接著，我們走入展場，看看臺灣如何在這塊土地開出美麗的「自由花蕊」。 ภาพยนตร์แอนิเมชันที่ฉายผ่านจอโปรเจกเตอร์ขนาดใหญ่ตรงหน้าที่ท่านเห็นอยู่นี้ แสดงให้เห็นมือคู่หนึ่งกำลังบ่มเพาะดอกตูมให้งอกงามซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเสรีภาพ

		ที่กำลังเติบโตและเบ่งบาน กลายเป็นหน้าหนังสือและปากกาที่ผู้คนใช้ต่อสู้เพื่อเสรีภาพ จากนั้นปรากฏภาพเงาของคนที่แม้จะถูกเผาไหม้แต่ก็ไม่ดับสูญไป ปลุกเร้าให้ผู้คนจำนวนมากลุกขึ้นยืน รวมพลัง และค่อย ๆ ผลักดันให้ไต้หวันก้าวไปสู่ประชาธิปไตย เพลงภาษาญี่ปุ่นในช่วงท้ายของภาพยนตร์แอนิเมชัน ที่ชื่อว่า “ดอกแพงพวย” เป็นผลงานของเกาอีเซิง ผู้เคราะห์ร้ายทางการเมือง โดยความหมายของเนื้อเพลงคือ “ดอกไม้ไหวเอนเบา ๆ ในสายลมโชย” เป็นการขับร้องร่วมกันแบบต่างห้วงเวลา ระหว่างไช่คุนหลิน ผู้เคราะห์ร้ายทางการเมือง กับเกาอิงเจี๋ย บุตรชายของเกาอีเซิง สื่อถึงการมาบรรจบและการสืบทอดพลังประชาธิปไตยระหว่างคนต่างรุ่น เหตุใดนิทรรศการนี้จึงมีชื่อว่า “เกสรแห่งเสรีภาพ” ？ ในกระบวนการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยและเสรีภาพของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก มักใช้ “ดอกไม้” เป็นสัญลักษณ์ เช่น ในไต้หวันมีบทกวีชื่อ “ดอกไม้แห่งเสรีภาพ” ของไล่เหอ นวนิยายเรื่อง “กุหลาบที่ไม่มีวันถูกทับจนแบน” ของหยางขุย รวมถึงการเคลื่อนไหวของนักศึกษาไต้หวันที่ใช้ชื่อว่า “การเคลื่อนไหวดอกลิลลี่ป่า” และ “การเคลื่อนไหวดอกทานตะวัน” นอกจากนี้ ยังมี “การปฏิวัติดอกมะลิ” ในตูนิเซีย และ “การปฏิวัติดอกคาร์เนชัน” ในโปรตุเกส เป็นต้น เพื่อให้ผู้มาเยือนจากทั่วโลกเข้าใจความมุ่งมั่นของไต้หวันในการแสวงหาเสรีภาพและประชาธิปไตย ดังนั้นจึงใช้แนวคิด “เสรีภาพดั่งเกสรดอกไม้” เป็นสัญลักษณ์ในการจัดแสดงนิทรรศการ เพื่อให้ผู้คนต่างวัฒนธรรมสามารถเข้าใจร่วมกันได้ อีกทั้งทำให้ประสบการณ์ด้านประชาธิปไตยของไต้หวันสามารถเชื่อมโยงและสื่อสารกับโลกได้ ต่อไป เราจะก้าวเข้าสู่พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการ เพื่อดูว่า ไต้หวันได้เบ่งบานเป็น “เกสรแห่งเสรีภาพ” ที่งดงามบนผืนแผ่นดินนี้ได้อย่างไร
2	世界浪潮 I กระแสโลก ตอนที่ 1	展區入口的大型機器人，鏡頭注視、紅光感應每個經過的人，讓人無所遁形，機器人身體裡有著《全面控制》等描述國家監控的相關書籍。這座機器人象徵威權國家對人民無所不在的監視，就像白色恐怖年代的臺灣，在國家安全局的指揮下，八大情治機關彼此合作，以層層手段掌握人們的日常生活。 機器人身體上有張 1953 年台灣的「各情報治安機關隸屬及工作關係表」，呈現當時的情報體系。這些情報機關名義上隸屬行政院及下屬各單位，但實際上負責指揮調度的是「總統府機要室資料組」。 1950 年，蔣中正總統復職後，讓兒子蔣經國擔任「總統府機要室資料組」主任，後來，蔣經國推動將「總統府機要室資料組」改組為「國家安全局」，實為 1950 年代臺灣情報治安機關的總指揮。

		หุ่นยนต์ขนาดใหญ่บริเวณทางเข้าโซนนิทรรศการ กล้องวงจรปิดและรังสีอินฟราเรดที่ใช้ในการตรวจจับผู้คนที่เดินผ่านไปมา จนรู้สึกเหมือนไม่มีที่หลบซ่อน ภายในตัวหุ่นยนต์บรรจุหนังสือที่เกี่ยวกับการสอดส่องของรัฐ อาทิ หนังสือชื่อ ฉวนเมี่ยนค่งจื่อ (全面控制 / quán miàn kòng zhì) หุ่นยนต์ตัวนี้จึงเป็นสัญลักษณ์ของการสอดส่องที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งในประเทศระบอบอำนาจนิยม ซึ่งเปรียบเสมือนยุคความมสยองขวัญสีขาว (白色恐怖 / bái sè kǒng bù) ในไต้หวัน ซึ่งภายใต้การสั่งการของหน่วยงานความมั่นคงแห่งชาติ หน่วยข่าวกรองและความมั่นคง 8 แห่ง ได้ร่วมมือกันใช้มาตรการหลายชั้นเพื่อติดตามควบคุมชีวิตประจำวันของประชาชน บนตัวหุ่นยนต์ยังมี “ตารางแสดงหน่วยงานในสังกัดและความสัมพันธ์ของหน่วยงานด้านข่าวกรองและความมั่นคง” ในไต้หวัน ของปี ค.ศ. 1953 ซึ่งสะท้อนระบบข่าวกรองในขณะนั้นที่มีการระบุว่า หน่วยงานเหล่านี้ขึ้นตรงต่อสภาบริหารและหน่วยงานในสังกัดต่างๆ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้ที่ทำหน้าที่สั่งการและควบคุมคือ “ฝ่ายข้อมูลของสำนักงานราชการลับประจำทำเนียบประธานาธิบดี” ในปี ค.ศ. 1950 หลังจากประธานาธิบดีเจียงไคเช็กกลับมาดำรงตำแหน่งอีกครั้ง ได้แต่งตั้งบุตรชายคือเจียงจิงกั๋ว เข้ารับตำแหน่งผู้อำนวยการ “ฝ่ายข้อมูลของสำนักงานราชการลับประจำทำเนียบประธานาธิบดี” ต่อมา เจียงจิงกั๋วได้ผลักดันให้มีการปรับโครงสร้างหน่วยงานนี้เป็น “สำนักงานความมั่นคงแห่งชาติ” แต่แท้ที่จริงแล้วคือ หน่วยบัญชาการหลักขององค์กรข่าวกรองและความมั่นคงของไต้หวันในช่วงทศวรรษ 1950
3	世界浪潮II—國際民主大事記—1 กระแสโลก ตอนที่ 2 — เหตุการณ์สำคัญของประชาธิปไตยสากล — 1	在認識臺灣民主發展歷史之前，我們先來看看自由民主在世界各地掀起的浪潮。 二次世界大戰後，亞洲、非洲的許多殖民地紛紛擺脫原殖民國家的控制。短短 20 年間，約有 50 個殖民地成立了自己的國家，例如亞洲的印度、印尼，非洲的布吉納法索、波札那。 到了 1970、1980 年代，南歐、東歐、亞洲等地也掀起民主化運動。例如 1974 年葡萄牙的「康乃馨革命」，年輕軍官發動政變，和平推翻持續近半世紀的獨裁政權。這場革命也加速葡萄牙在非洲的殖民地走向獨立。 再來 看看跟台灣民主化過程很相似的韓國。韓國從 1947 年濟州四．三事件、1980 年光州 5·18 民主化運動，到 1987 年 6 月 29 日 確立總統直接選舉的「民主化宣言」，是韓國邁向民主化重要關鍵。 緊接著，1989 年起，民主浪潮席捲原本受蘇聯共產鐵幕控制的國家，包括波蘭、匈牙利、羅馬尼亞等。這波浪潮以柏林圍牆倒塌、東德與西德統一為代

		表，東歐各國接連實現民主化。1991 年，蘇聯解體，更成為冷戰終結與全球民主化的重要里程碑。 這面牆列出二戰後國際間重大民主事件，您會發現，對民主自由與人權的渴望，是不分國籍種族的普世追求。 ก่อนที่จะทำความเข้าใจพัฒนาการของประชาธิปไตยในไต้หวัน เรามาดูกระแสเรียกร้องเสรีภาพและประชาธิปไตยที่เกิดขึ้นทั่วโลกกันก่อน หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 อาณานิคมจำนวนมากในเอเชียและแอฟริกา ต่างทยอยปลดแอกจากการควบคุมของชาติล่าอาณานิคมเดิม ภายในเวลาเพียง 20 ปี มีอาณานิคมประมาณ 50 แห่ง สถาปนาเป็นประเทศเอกราช ส่วนในเอเชีย อย่างอินเดียและอินโดนีเซีย ในแอฟริกา ประกอบด้วย บูร์กินาฟาโซ และบอตสวานา ต่อมาในช่วงทศวรรษ 1970 และ 1980 พื้นที่ต่าง ๆ เช่น ยุโรปตอนใต้ ยุโรปตะวันออก และเอเชีย ได้เกิดกระแสการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย อาทิ “การปฏิวัติคาร์เนชัน” ของโปรตุเกสในปี ค.ศ. 1974 โดยนายทหารหนุ่มก่อรัฐประหารและโค่นล้มระบอบเผด็จการที่ดำรงอยู่นานเกือบครึ่งศตวรรษไ ด้อย่างสันติ การปฏิวัติครั้งนี้ยังเร่งให้ดินแดนอาณานิคมของโปรตุเกสในทวีปแอฟริกาเดินหน้าสู่การเป็นเอ กราช ต่อไป มาดูเกาหลีใต้ซึ่งมีเส้นทางประชาธิปไตยคล้ายคลึงกับไต้หวัน ตั้งแต่เหตุการณ์เซจู 3 พฤษภาคม ค.ศ.1947 ตามมาด้วย การเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย กวางจู 18 พฤษภาคม ค.ศ.1980 จนถึง แถลงการณ์ประชาธิปไตย 29 มิถุนายน ค.ศ.1987 ที่กำหนดให้มีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่ทำให้เกาหลีใต้ก้าวไปสู่ความเป็นประชาธิปไตย ถัดมา ตั้งแต่ ปี ค.ศ.1989 กระแสประชาธิปไตยได้แผ่ขยายไปยังประเทศที่เคยอยู่ภายใต้การควบคุมของสหภาพโซเวียต เช่น โปแลนด์ ฮังการี และโรมาเนีย กระแสดังกล่าวมีสัญลักษณ์สำคัญคือ การพังทลายของกำแพงเบอร์ลิน และการรวมประเทศของเยอรมนีตะวันออกกับตะวันตก ประเทศในยุโรปตะวันออกต่างทยอยเปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตย ในปี ค.ศ.1991 การล่มสลายของสหภาพโซเวียต กลายเป็นอีกหนึ่งหมุดหมายสำคัญที่แสดงถึงการสิ้นสุดของสงครามเย็นและการขยายตัวของป ระชาธิปไตยทั่วโลก บนฝาผนังนี้ จัดแสดงเหตุการณ์สำคัญด้านประชาธิปไตยของนานาประเทศในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

		ท่านจะพบว่า ความโหยหาเสรีภาพ ประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชน เป็นความใฝ่ฝันร่วมกันของมนุษย์โดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติหรือสัญชาติใด
4	世界浪潮III—國際民主大事記—2 กระแสโลก ตอนที่ 3 — เหตุการณ์สำคัญของประชาธิปไตยสากล — 2	歷經冷戰及全球民主化浪潮後，21 世紀仍有許多人為自由與改革而努力。2010 年底，非洲突尼西亞一名 26 歲的小販自焚，抗議政府腐敗和高壓統治，點燃了「茉莉花革命」。示威抗議迅速蔓延全國，民眾要求總統下臺。面對國內外的巨大壓力，總統逃往沙烏地阿拉伯，結束長達 23 年的獨裁統治，也為中東和北非帶來民主的希望。 這股民主浪潮，很快地吹到了隔壁的埃及。2011 年 1 月，埃及人民開始了屬於他們的「阿拉伯之春」，成千上萬民眾上街抗議政治腐敗，要求民主改革，在民怨與軍隊壓力下，總統穆巴拉克 2 月下台，結束長達 30 年統治；然而，埃及趕走獨裁者、短暫民主化後，又進入軍事獨裁，到現在埃及仍然在和民主奮鬥。 在亞洲，1997 年，英國將香港主權移交北京，在「一國兩制」的承諾下，成為中國的一個特別行政區。但 2019 年香港政府推動修訂《逃犯條例》，允許將嫌犯送往中國且適用當地法律，許多人擔心異議人士的人身與言論自由將被限制。百萬市民上街抗議，提出撤回《逃犯條例》修訂草案、釋放被拘捕示威者、實現「真雙普選」等五大訴求，卻遭警方以催淚瓦斯和實彈鎮壓。之後香港政府通過《國安法》，使中國政府可以實質掌控香港事務，自由和自治受到嚴重干預，「一國兩制」承諾已無法真正落實。 เมื่อยุคสงครามเย็นและกระแสการเปลี่ยนแปลงสู่ระบอบประชาธิปไตยทั่วโลกได้ผ่านพ้นไป ในศตวรรษที่ 21 ยังคงมีผู้คนจำนวนมากที่พยายามต่อสู้เพื่อเสรีภาพและการปฏิรูป ปลายปี ค.ศ. 2010 ที่ประเทศตูนิเซีย พ่อค้าเร่หนุ่มวัย 26 ปีคนหนึ่ง จุดไฟเผาตัวเองเพื่อประท้วงการคอร์รัปชันและการปกครองแบบกดขี่ของรัฐบาล จุดชนวนให้เกิด “การปฏิวัติดอกมะลิ” โดยการชุมนุมประท้วงได้ลุกลามไปทั่วประเทศ ประชาชนเรียกร้องให้ประธานาธิบดีลาออก ท่ามกลางแรงกดดันทั้งในและต่างประเทศ ประธานาธิบดีตูนีเซียได้หลบหนีไปยังซาอุดีอาระเบีย สิ้นสุดการปกครองแบบเผด็จการที่ยาวนานถึง 23 ปี และจุดประกายความหวังด้านประชาธิปไตยในภูมิภาคตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ กระแสประชาธิปไตยนี้ได้โหมกระพือไปถึงอียิปต์ ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้าน อย่างรวดเร็ว ในเดือนมกราคม ค.ศ. 2011 ประชาชนชาวอียิปต์ได้เริ่มการเคลื่อนไหวของพวกเขาเอง โดยใช้ชื่อว่า “อาหรับสปริง” มีประชาชนนับพันนับหมื่นคนออกมาชุมนุมประท้วงต่อต้านการคอร์รัปชันทางการเมือง และเรียกร้องการปฏิรูปประชาธิปไตย

		ภายใต้แรงกดดันจากความไม่พอใจของประชาชนและกองทัพ ประธานาธิบดีฮอสนี มูบารัก ได้ลาออกจากตำแหน่งในเดือนกุมภาพันธ์ ยุติการปกครองที่ยาวนานถึง 30 ปี อย่างไรก็ตาม แม้อียิปต์จะสามารถโค่นล้มผู้นำเผด็จการ และมีความเป็นประชาธิปไตยเพียงช่วงเวลาอันสั้น แต่ก็กลับเข้าสู่การปกครองแบบเผด็จการทหารอีกครั้ง และจนถึงปัจจุบัน อียิปต์ยังคงต้องต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยต่อไป ในทวีปเอเชีย ปี ค.ศ.1997 สหราชอาณาจักรได้ส่งมอบอธิปไตยของฮ่องกงคืนให้แก่ จีน ภายใต้คำมั่นสัญญา “หนึ่งประเทศ สองระบบ” และฮ่องกงกลายเป็นเขตบริหารพิเศษของจีน อย่างไรก็ตาม ในปี ค.ศ.2019 รัฐบาลฮ่องกงได้ผลักดันการแก้ไขกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งอนุญาตให้ส่งผู้ต้องสงสัยไปยังจีนและดำเนินคดีภายใต้กฎหมายของจีน ทำให้คนจำนวนมากกังวลว่า เสรีภาพทั้งด้านร่างกายและการแสดงความคิดเห็นของผู้เห็นต่างจากรัฐบาลจะถูกจำกัด ประชาชนนับล้านคนออกมาชุมนุมและเสนอข้อเรียกร้อง 5 ประการ ได้แก่ การถอนร่างแก้ไขกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน การปล่อยตัวผู้ชุมนุมที่ถูกจับกุม และดำเนินการให้มี “การเลือกตั้งทั่วไปแบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง” เป็นต้น แต่ถูกตำรวจปราบปรามด้วยแก๊สน้ำตาและกระสุนจริง ต่อมา “กฎหมายความมั่นคงแห่งชาติ” ของรัฐบาลฮ่องกง ได้ผ่านมติ ทำให้รัฐบาลจีนสามารถควบคุมกิจการของฮ่องกงได้โดยแท้จริง ส่งผลให้เสรีภาพและการปกครองตนเองถูกแทรกแซงอย่างรุนแรงและคำมั่นสัญญา “หนึ่งประเทศ สองระบบ” ไม่สามารถนำมาปฏิบัติจริงได้อีกต่อไป
5	世界浪潮 IV—臺灣民主大事記 กระแสโลก ตอนที่ 4 — เหตุการณ์สำคัญของประชาธิปไตยไต้หวัน	在上方巨大眼球的窺視下，我們繼續來看臺灣民主發展的過程。 這段從威權到民主的路走得艱辛，我們先透過大事記，快速了解台灣如何成為今天的自由國家。 1945 年，二次大戰結束後，國民政府接收台灣。但戰後民生困苦，政府不當施政，加上各種社會問題，1947 年「二二八事件」爆發，國民政府血腥鎮壓，很多人喪命或下落不明。 為了鞏固統治，政府在 1949 年發布「戒嚴令」，開啟長達 38 年的戒嚴時期，白色恐怖長期籠罩臺灣社會。 到了 1970 年代，「黨外運動」風起雲湧。接連發生中壢事件、橋頭事件、美麗島事件等；以及 1980 年代的林宅血案、陳文成案、江南案等等，引發了國內外越來越大要求改革的呼聲與壓力，政府終於在 1987 年 7 月 15 日正式解除戒嚴。

		1990 年，國民大會試圖擴權，引發各界要求改革，其中，發生在中正紀念堂廣場的「野百合學運」是解嚴後最大規模的學運，是臺灣民主化進入一個全新階段的重要因素。 1991 年，終止動員戡亂，《動員戡亂時期臨時條款》、《懲治叛亂條例》和《檢肅匪諜條例》先後廢止，卸除了限制民主的非常體制； 1992 年，修訂《刑法》100 條，終結了「思想叛亂」、「言論叛亂」等罪名，臺灣終於迎來真正的言論自由。 1996 年，第一次直接投票選出總統，同年台灣名列「自由國家」之林； 2000 年，實現了第一次政黨輪替。 回首台灣民主路，是許多人經過無數的衝撞、甚至犧牲自己的生命，才讓國家走向自由與民主。 在臺灣民主人物群像裡，讓我們先來認識「爭取百分之百的言論自由」的鄭南榕。 ภายใต้การจับ**ตามองของ**ดวงตา**ขนาดใหญ่เบื้องบน** เรามา**ดูกันต่อถึงกระบวนการพัฒนา**ประชาธิปไตยของไต้หวัน เส้นทางจากระบอบอำนาจนิยมไปสู่ประชาธิปไตยเต็มไปด้วยความยากลำบาก เราจะเริ่มจากเหตุการณ์สำคัญ เพื่อให้สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่า ไต้หวันกลายเป็นประเทศที่มีเสรีภาพในปัจจุบันได้อย่างไร ปี ค.ศ.1945 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง รัฐบาลก๊กมินตั๋งเข้ารับช่วงการปกครองไต้หวัน แต่หลังสงคราม ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก การบริหารประเทศที่ไม่เหมาะสมของรัฐบาล ประกอบกับปัญหาสังคมหลายด้าน ทำให้ ในปี ค.ศ.1947 เกิด “เหตุการณ์ 28 กุมภาพันธ์” (二二八事件 / èr èr bā shì jiàn) รัฐบาลใช้กำลังปราบปรามอย่างรุนแรงนำไปสู่การนองเลือด มีผู้เสียชีวิตและสูญหายจำนวนมาก เพื่อเสริม**สร้าง**ความมั่นคงในการปกครอง ในปี ค.ศ. 1949 รัฐบาลได้ประกาศ “กฎอัยการศึก” ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของยุคกฎอัยการศึกที่ยาวนานถึง 38 ปี และสังคมไต้หวันตกอยู่ภายใต้บรรยากาศความสยองขวัญสีขาวซึ่งเป็นความหวาดผวาทางการเมืองเป็นเวลายาวนาน ในช่วงทศวรรษ 1970 **มี ”ขบวนการนอก**พรรค” ได้ก่อตัวและแพร่ขยายอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวทางการเมืองของบุคคลและกลุ่มที่อยู่นอกพรรคก๊กมินตั๋งในไต้หวัน เพื่อผลักดันประชาธิปไตยและสิทธิเสรีภาพ ตามมาด้วยการเกิดเหตุการณ์สำคัญ เช่น เหตุการณ์จงลี่ เหตุการณ์เฉียวโถว และเหตุการณ์เหม่ยลี่ต่าว

		รวมถึงคดีสังหารโหดครอบครัวตระกูลหลินในปี ค.ศ.1980 คดีเฉินเหวินเฉิง และคดีเจียงหนาน สร้างแรงกดดันและเสียงเรียกร้องจากทั้งในและต่างประเทศให้รัฐบาลต้องปฏิรูป ในที่สุด รัฐบาลประกาศยกเลิกกฎอัยการศึกอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ.1987 ปี ค.ศ.1990 ที่ประชุมสมัชชาแห่งชาติพยายามขยายอำนาจ นำไปสู่การเรียกร้องการปฏิรูปจากทุกภาคส่วน โดยมี “การเคลื่อนไหวดอกลิลลี่ป่า” ที่เกิดขึ้นบริเวณลานหน้าอนุสรณ์สถานเจียงไคเช็ก ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวของนักศึกษาครั้งใหญ่ที่สุดหลังการยกเลิกกฎอัยการศึกและเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การปฏิรูปประชาธิปไตยไต้หวันก้าวเข้าสู่ศักราชใหม่ ปี ค.ศ.1991 ยกเลิกภาวะการระดมกำลังปราบปรามจลาจล และยกเลิกกฎหมายหลายฉบับ อาทิ “บทเฉพาะกาลยุคการระดมพลปราบปรามจลาจล” “กฎหมายปราบปรามจลาจล” และ“กฎหมายปราบปรามสายลับจีนคอมมิวนิสต์ในภาวะปราบปรามจลาจล” ทำให้ระบบการเมืองที่จำกัดการพัฒนาประชาธิปไตยสิ้นสุดลงอย่างเป็นทางการ ปี ค.ศ.1992 มีการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 100 ซึ่งเคยใช้ลงโทษพฤติกรรมที่ถูกมองว่าเป็น “กบฏทางความคิด” และ “กบฏทางวาจา” ส่งผลให้ไต้หวันเข้าสู่ยุคเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างแท้จริง ปี ค.ศ.1996 ไต้หวันมีการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรงครั้งแรก และในปีเดียวกัน ไต้หวันถูกจัดอยู่ในกลุ่ม “ประเทศเสรี” ปี ค.ศ.2000 เกิดการเปลี่ยนผ่านอำนาจทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองครั้งแรกในประวัติศาสตร์ เมื่อมองย้อนกลับไปในอดีต เส้นทางประชาธิปไตยของไต้หวัน เกิดจากการต่อสู้ การปะทะและการเสียสละของผู้คนจำนวนมากเพื่อผลักดันประเทศไปสู่เสรีภาพและประชาธิปไตย ในบรรดาบุคคลสำคัญของประวัติศาสตร์ประชาธิปไตยไต้หวัน เราจะพาท่านไปรู้จักกับเจิ้งหนานหรง ผู้ยืนหยัดในการเรียกร้อง “เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น 100%” กันก่อน
6	鄭南榕展區 I นิทรรศการเจิ้งหนานหรง โซนที่ 1	鄭南榕生於二二八事件爆發的 1947 年，早年從事國際貿易。 1979 年美麗島事件及後續發生的林宅血案、陳文成命案等，對他造成強烈衝擊，讓他看見黨國體制下的高壓迫害。女兒鄭竹梅出生後，他立志要讓下一代成長在自由民主的社會。 牆上的照片中，鄭南榕站在臺灣人權促進會贈送的匾額前，匾額上「爭取言論自由，維護人權尊嚴」，正是他貫徹一生的信念。

		1984 年，鄭南榕以「爭取百分之百言論自由」為目標，創辦《自由時代》週刊並擔任總編輯。面對雜誌經常遭受政府查禁，他以各種方式靈活應變，例如他登記了好幾張不同名字的雜誌執照，如「自由時代」、「先鋒時代」、「民主時代」、「開拓時代」等等，這個被停刊了就換另一個名字出刊。 《自由時代》週刊在當時高壓政治下連續發行了 5 年 8 個月，共出版了 302 期，即使鄭南榕入獄也沒有停刊，創下臺灣黨外雜誌持續發行最久的紀錄。 為了追求台灣民主自由，鄭南榕除了出版雜誌，也付諸實際行動。例如 1986 年要求解嚴的「519 綠色行動」、1987 年「二二八平反運動」及 1988 年「新國家運動」等等，不僅挑戰了威權統治，更推動台灣的民主改革與本土意識。 เจิ้งหนานหรง เกิดในปี ค.ศ.1947 ซึ่งเป็นปีเดียวกับที่เกิดเหตุการณ์ 28 กุมภาพันธ์ ในช่วงวัยหนุ่มเขาทำงานด้านการค้าระหว่างประเทศ เหตุการณ์เหม่ยลี่ต่าว ในปี ค.ศ.1979 รวมถึงคดีสังหารโหดตระกูลหลิน และคดีฆาตกรรมเฉินเหวินเฉิง ล้วนมีอิทธิพลทางความคิดต่อตัวเขาอย่างลึกซึ้ง ทำให้เขามองเห็นการกดขี่อย่างรุนแรงภายใต้การปกครองที่ไม่มีการแบ่งระหว่างพรรคกับรัฐบาล เมื่อบุตรสาวคือเจิ้งจู่เหมยลืมตาดูโลก เขาจึงตั้งปณิธานว่าจะต่อสู้เพื่อให้คนรุ่นต่อไปเติบโตในสังคมที่มีเสรีภาพและประชาธิปไตย ในภาพถ่ายบนผนัง เจิ้งหนานหรงยืนอยู่หน้าป้ายที่มอบให้โดยสมาคมส่งเสริมสิทธิมนุษยชนไต้หวัน ซึ่งมีข้อความว่า “ต่อสู้เพื่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์” นี่คืออุดมการณ์ที่เขายึดถือมาตลอดชีวิต ในปี ค.ศ.1984 เขาก่อตั้งนิตยสารชื่อ ยุคแห่งเสรีภาพ (自由時代 / zì yóu shí dài) โดยมีเป้าหมายคือ “เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น 100%” และดำรงตำแหน่งบรรณาธิการบริหาร เมื่อต้องเผชิญกับการถูกทางการสั่งปิดนิตยสารอยู่บ่อยครั้ง เขาใช้ไหวพริบในการรับมือกับปัญหา เช่น จดทะเบียนใบอนุญาตนิตยสารหลายชื่อ อาทิ ยุคแห่งเสรีภาพ (自由時代/ zì yóu shí dài) ยุคแห่งการริเริ่ม (先鋒時代/ xiān fēng shí dài) ยุคแห่งประชาธิปไตย (民主時代 / mín zhǔ shí dài)) และยุคแห่งการบุกเบิก (開拓時代 / kāi tuò shí dài) เป็นต้น หากชื่อหนึ่งถูกสั่งปิด ก็จะเปลี่ยนชื่อใหม่แล้วตีพิมพ์เผยแพร่ต่อ ภายใต้สภาพการเมืองที่ถูกกดดันอย่างหนัก นิตยสารยุคแห่งเสรีภาพยังคงตีพิมพ์ต่อเนื่องนาน 5 ปี 8 เดือน รวมทั้งสิ้น 302 ฉบับ แม้ในช่วงที่เจิ้งหนานหรงถูกจำคุกก็ไม่เคยหยุดตีพิมพ์ สร้างสถิติการเป็นนิตยสารนอกพรรคการเมืองที่ตีพิมพ์ต่อเนื่องยาวนานที่สุดในไต้หวัน

		เพื่อแสวงหาประชาธิปไตยและเสรีภาพในไต้หวัน เจิ้งหนานหรงไม่ได้เพียงแค่ทำสื่อสิ่งพิมพ์ แต่ยังลงมือปฏิบัติจริง เช่น ริเริ่ม “การเคลื่อนไหวสีเขียว 19 พฤษภาคม” ในปี ค.ศ. 1986 “การเคลื่อนไหวเรียกร้องความเป็นธรรมให้เหตุการณ์ 28 กุมภาพันธ์” ในปี ค.ศ. 1987 และ “การเคลื่อนไหวเพื่อประเทศใหม่” ในปี ค.ศ. 1988 การเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่เพียงท้าทายระบอบการปกครองอำนาจนิยมเท่านั้น แต่ยังมีส่วนสำคัญในการผลักดันการปฏิรูปประชาธิปไตยและการสร้างจิตสำนึกที่มีต่อท้องถิ่นของไต้หวันอีกด้วย
7	鄭南榕展區 II— นิทรรศการเจิ้งหนานหรง โซนที่ 2	解嚴後，主張臺灣獨立仍被政府當局視為叛亂行為，蔡有全與許曹德即因主張台獨在 1987 年遭到逮捕。 為了聲援兩人，鄭南榕和黃華等人在 1988 年發起「台灣新國家和平改造運動」，簡稱「新國家運動」，以 40 天徒步環島的方式，走遍各地，宣揚台灣獨立理念。 同年 12 月 10 日世界人權日，《自由時代》刊登了許世楷的「台灣共和國憲法草案」(簡稱台灣新憲法草案)，隨後臺灣高等法院檢察處認為鄭南榕涉嫌叛亂，以傳票通知他出庭應訊。鄭南榕拒絕出庭，認為這是國民黨政府為了壓迫臺灣獨立主張而羅織罪名，並誓言「國民黨抓不到我的人，只能抓到我的屍體。」他自囚於《自由時代》雜誌社，辦公室內放置汽油與打火機，表明若遭到強制拘捕將以生命作為最後抗議。 1989 年 4 月 7 日，奉命拘提的大批警力包圍雜誌社，不願被逮捕的鄭南榕將女兒託付給員工，鎖上總編輯室，引火自焚殉道。當年他 42 歲 鄭南榕曾在獄中日記寫下：「我們是小國小民，但我們是好國好人。」他曾是平凡的人，有家人與朋友，懷抱夢想，也珍惜日常。 眼前這個被火燒得焦黑的辦公室，就是將鄭南榕自焚殉道的總編輯室重新復刻；旁邊展示台上有鄭南榕的女兒鄭竹梅在 1989 年寫給父親的話：「爸爸走了以後，我心裡就像生菜沙拉醬，酸酸甜甜的」、「爸爸像太陽一樣，如果太陽不見了，我會哭，我會叫，但還是叫不回太陽」。那年她才 9 歲。 หลังยกเลิกกฎอัยการศึก แนวคิดการแยกไต้หวันเป็นเอกราชยังคงถูกรัฐบาลมองว่าเป็นการก่อกบฏ และทำให้ไช่โหย่วฉวนและสวี่เฉาเต่อซึ่งชูแนวคิดการแยกไต้หวันเป็นเอกราชถูกจับกุมในปี ค.ศ. 1987 เพื่อแสดงการสนับสนุนบุคคลทั้งสอง ในปี 1988 เจิ้งหนานหรงและหวงหัว ได้ร่วมกันริเริ่ม “การเคลื่อนไหวปฏิรูปประเทศใหม่-ไต้หวัน อย่างสันติ” หรือเรียกสั้น ๆ ว่า

		“การเคลื่อนไหวประเทศใหม่” โดยใช้วิธีเดินเท้ารอบเกาะไต้หวันเป็นเวลา 40 วัน เพื่อเผยแพร่แนวคิดการแยกไต้หวันเป็นเอกราช วันที่ 10 ธันวาคม ปีเดียวกัน ซึ่งเป็นวันสิทธิมนุษยชนสากล นิตยสารยุคแห่งเสรีภาพ ได้ตีพิมพ์ “ร่างรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐไต้หวัน” (เรียกย่อว่า ร่างรัฐธรรมนูญใหม่ของไต้หวัน) ของสวี่ซื่อข่าย ต่อมาสำนักงานอัยการศาลอุทธรณ์ของไต้หวันเห็นว่าเจิ้งหนานหรงมีความผิดฐานกบฏ จึงออกหมายเรียกให้ไปขึ้นศาล แต่เจิ้งหนานหรงปฏิเสธการขึ้นศาล โดยมองว่าเป็นการใส่ร้ายของรัฐบาลพรรคก๊กมินตั๋งเพื่อกดขี่แนวคิดการแยกไต้หวันเป็นเอกราช และประกาศว่า “ก๊กมินตั๋งจะจับตัวผมไม่ได้ จะจับได้เพียงศพของผมเท่านั้น” เขากักตัวเองอยู่ภายในสำนักงานของนิตยสารยุคแห่งเสรีภาพ พร้อมวางน้ำมันและไฟแช็กไว้ เพื่อแสดงจุดยืนว่า หากถูกจับกุม เขาจะประท้วงเป็นครั้งสุดท้ายด้วยชีวิตของตนเอง วันที่ 7 เมษายน ค.ศ.1989 เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนมากเข้าปิดล้อมสำนักงานของนิตยสารดังกล่าวเพื่อจับกุมเจิ้งหนานหรง แต่เขาไม่ยอมให้จับกุม และฝากฝังบุตรสาวไว้กับพนักงาน แล้วล็อกตัวเองอยู่ในห้องบรรณาธิการ จุดไฟเผาตัวเองจนเสียชีวิต ด้วยวัยเพียง 42 ปี เจิ้งหนานหรงเคยเขียนบันทึกขณะอยู่ในเรือนจำว่า “พวกเราเป็นประเทศเล็ก ประชากรน้อย แต่เราเป็นประเทศที่ดี และประชากรเป็นคนดี” เขาเป็นเพียงคนธรรมดา มีครอบครัว มีเพื่อน มีความฝัน และใช้ชีวิตประจำวันด้วยความสำนึก ห้องทำงานที่อยู่ตรงหน้าซึ่งถูกไฟไหม้เป็นตอตะโกนี้ เป็นห้องบรรณาธิการที่เจิ้งหนานหรงเผาตัวเองจนเสียชีวิต ที่ถูกจำลองขึ้นมาใหม่ ข้าง ๆ มีจดหมายที่เจิ้งจู่เหมย บุตรสาวของเขา เขียนถึงบิดาในปี ค.ศ.1989 มีใจความว่า “หลังจากพ่อจากไป ในใจของหนูเหมือนน้ำสลัดผัก มีทั้งเปรี้ยวและหวาน” และ “พ่อเหมือนดวงอาทิตย์ ถ้าดวงอาทิตย์หายไป แม้หนูจะร้องไห้ จะร้องเรียกหาอย่างไร ดวงอาทิตย์ก็ไม่มีวันกลับมา” ในปีนั้น เธอมีอายุเพียง 9 ขวบเท่านั้น
8	噤聲年代 I ยุคแห่งการถูกปิดปาก ตอนที่ 1	這裡是「噤聲年代」展區，我們將走進臺灣戒嚴時期的歷史長廊。從 1949 年到 1987 年，長達 38 年的時間裡，思想與言論受到箝制，人們雖然能說話，卻難以自由發聲；即使可以行動，也處處受限。 唱卡拉 OK 是今日很多人的日常娛樂，想唱什麼就唱什麼，詞曲創作人或歌手也能自由創作或演唱，不受任何限制。但在戒嚴時期，政府實施歌曲審查制度，歌曲的發行、播送與傳唱，由不同機構分工執行各種審查與管制，審查結果的後續管制形式也各有不同，例如：強迫改寫歌曲、禁止公開播放、禁止公開演唱，甚至禁止發行等等。

		1973 年，歌曲管制與審查改由行政院新聞局負責；到了 1979 年，更規定歌曲唱片都要先送新聞局審查，通過後才能發行與公開演唱。出入新聞局成為音樂人的日常，例如，知名詞曲創作者陳和平 1981 年 5 月 8 日在日記寫下：「一早我先送一些稿去新聞局審查，之後再到咖啡廳寫一些歌詞。」 這條禁歌走廊展示了 5 首當年曾被禁的歌曲，例如郭金發演唱的「燒肉粽」，因為貼近底層現實、反映失業與生活困苦，而被查禁；其他還有五花八門被禁理由，例如意識左傾，為匪宣傳；詞句頹喪，影響民心士氣；文詞粗鄙，輕佻嬉罵；幽怨哀傷，有失正常等等。 您可以點選螢幕上的歌曲，聽一聽當年被查禁的音樂作品。 ที่นี่คือโซนนิทรรศการ “ยุคแห่งการถูกปิดปาก” พวกเรากำลังจะเดินเข้าสู่ระเบียงแห่งประวัติศาสตร์ไต้หวันในช่วงที่มีการประกาศกฎอัยการศึก ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1949 - 1987 เป็นเวลายาวนานถึง 38 ปี ที่ความคิดและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นถูกควบคุม แม้ว่าผู้คนจะสามารถพูดได้ แต่ยากที่แสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรี และถึงแม้จะสามารถเคลื่อนไหวได้ ก็ยังถูกจำกัดในทุกด้าน การร้องคาราโอเกะเป็นความบันเทิงในชีวิตประจำวันของผู้คนในปัจจุบัน อยากร้องเพลงอะไรก็ร้องได้ นักแต่งเพลงหรือนักร้องก็สามารถสร้างสรรค์หรือแสดงผลงานได้อย่างเสรีโดยไม่มีข้อจำกัดใดๆ แต่ในช่วงประกาศกฎอัยการศึก รัฐบาลได้ใช้ระบบเซ็นเซอร์เพลง การเผยแพร่ การออกอากาศ และการขับร้องเพลง ล้วนต้องผ่านการตรวจสอบและควบคุมโดยหน่วยงานต่างๆ ซึ่งมีการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน และรูปแบบการควบคุมหลังการตรวจสอบก็แตกต่างกันไป เช่น บังคับให้แก้ไขเนื้อเพลง ห้ามเผยแพร่ในที่สาธารณะ ห้ามแสดงสด หรือแม้กระทั่งห้ามนำออกจำหน่าย เป็นต้น ในปี ค.ศ. 1973 การควบคุมและเซ็นเซอร์เพลงถูกโอนไปอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานสารสนเทศ หน่วยงานในสังกัดสภาบริหาร และในปี ค.ศ. 1979 ยังมีข้อกำหนดต้องส่งแผ่นเสียงให้สำนักงานสารสนเทศตรวจสอบและต้องผ่านการอนุมัติก่อนจึงจะสามารถเผยแพร่หรือแสดงในที่สาธารณะได้ การเข้าออกสำนักงานสารสนเทศจึงกลายเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวันของนักดนตรี เช่น นักแต่งเพลงชื่อดัง เฉินเหอผิง ได้เขียนไว้ในบันทึกประจำวัน เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม ค.ศ. 1981 ว่า “ตอนเช้า ผมนำผลงานบางส่วนไปส่งให้สำนักงานสารสนเทศตรวจสอบ จากนั้นก็ไปนั่งแต่งเพลงต่อที่ร้านกาแฟ”

		ระเบียงแห่งเพลงต้องห้ามนี้ จัดแสดงเพลง 5 เพลงที่เคยถูกสั่งห้ามในอดีต เช่น เพลงบ๊ะจ่างร้อน ๆ” ที่ขับร้องโดยกัวจินฟา ถูกสั่งห้ามเพราะสะท้อนชีวิตของชนชั้นรากหญ้า รวมถึงปัญหาการว่างงานและความยากลำบากในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ ยังมีเหตุผลในการสั่งห้ามที่หลากหลาย เช่น มีแนวคิดเอนเอียงไปทางฝ่ายซ้าย เป็นการโฆษณาชวนเชื่อให้ฝ่ายศัตรู เนื้อเพลงหดหู่ กระทบขวัญกำลังใจประชาชน ใช้ถ้อยคำหยาบคาย มีเนื้อหาคร่ำครวญเศร้าสร้อยเกินไป เป็นต้น ท่านสามารถกดเลือกเพลงบนหน้าจอ เพื่อฟังผลงานเพลงที่เคยถูกสั่งห้ามในอดีตได้
9	噤聲年代 II ยุคแห่งการถูกปิดปาก ตอนที่ 2	戒嚴時期，政府以「國家安全」為名實施嚴密監控，也鼓勵人民互相監視及檢舉，讓整個社會充滿猜忌與恐懼。除了歌曲的管制與查禁外，許多現在看來稀鬆平常的事，在當時都被禁止或限制。 例如管制頭髮長度的「髮禁」，規定男生以蓄平頭為原則，女生不能燙髮、髮長不能超過後頸髮根。 此外，如果想去爬山，因為實施「山地管制」，必須先辦理入山證才能成行；如果想在外過夜，則因為「宵禁」而不能有人、車在外面移動；若想出國旅遊，還有「入出境管制」，光申請護照就困難重重。 當時政府還積極推行「國語運動」、壓制臺灣本土語言，要求學校及公家機關加強國語使用，學校並將其列入對學生的考核，學生在學校講「方言」會被處罰；電影院則限制放映台語電影，讓盛極一時的台語片因發展受限而逐漸沒落，長期下來，對本土語言與文化發展影響極大。 ในช่วงประกาศกฎอัยการศึก รัฐบาลได้อ้างเหตุผลเรื่อง “ความมั่นคงแห่งชาติ” เพื่อดำเนินการเฝ้าระวังอย่างเข้มงวด และยังส่งเสริมให้ประชาชนคอยสอดส่องและแจ้งเบาะแสกันเอง ทำให้ทั้งสังคมเต็มไปด้วยความหวาดระแวงและหวาดกลัว นอกจากการควบคุมและห้ามเผยแพร่เพลงแล้ว เรื่องที่ปัจจุบันดูเป็นเรื่องธรรมดาหลายอย่าง ในสมัยนั้นกลับถูกห้ามหรือจำกัด เช่น นโยบายควบคุมทรงผมที่เรียกว่า “ข้อห้ามเรื่องทรงผม” โดยกำหนดให้นักเรียนชายต้องตัดผมสั้นเกรียนเป็นหลัก ส่วนนักเรียนหญิงห้ามดัดผม และความยาวผมห้ามเกินบริเวณต้นคอ นอกจากนี้ หากต้องการไปปีนเขา เนื่องจากมี “การควบคุมพื้นที่ภูเขา” จำเป็นต้องขอใบอนุญาตเข้าพื้นที่ก่อน หากต้องการค้างคืนนอกบ้าน ก็ไม่สามารถทำได้ เพราะมี “เคอร์ฟิว” ห้ามคนและยานพาหนะออกมาประกอบกิจกรรมในเวลากลางคืน และหากต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ ก็มี “การควบคุมการเข้า-ออกประเทศ” แม้แต่การขอหนังสือเดินทางก็เต็มไปด้วยความยากลำบาก

		ในช่วงเวลานั้น รัฐบาลยังผลักดัน “การส่งเสริมภาษาจีนกลาง” อย่างจริงจัง อีกทั้งยังจำกัดการใช้ภาษาท้องถิ่นของไต้หวัน โดยกำหนดให้โรงเรียนและหน่วยงานรัฐต้องใช้ภาษาจีนกลางมากขึ้น โรงเรียนได้บรรจุเรื่องนี้ไว้ในเกณฑ์การประเมินนักเรียน และผู้ที่ใช้ภาษาถิ่นในโรงเรียนจะถูกลงโทษ อีกทั้งโรงภาพยนตร์ยังถูกจำกัดการฉายภาพยนตร์ภาษาไต้หวัน ทำให้อุตสาหกรรมหนังภาษาไต้หวันที่เคยรุ่งเรืองค่อยๆ เสื่อมถอยลง และส่งผลกระทบอย่างมากต่อการพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นในระยะยาว
10	噤聲年代 III ยุคแห่งการถูกปิดปาก ตอนที่ 3	接下來，走進這個有冷冷燈光、經過時還發出像被跟蹤腳步聲的小空間，前方螢幕播放的是《幽暗小徑的鬼》，這是導演王登鈺以白色恐怖為背景所創作的動畫短片，影片內容描繪在威權時代仍勇敢主張理念的施水芳與奉命監控她的特務兩人間的故事。王登鈺導演以帶有油畫質感的動畫風格，深刻描繪人在光明與黑暗間的拉扯。這部影片曾榮獲全球最大奇幻影展─西班牙錫切斯影展最佳動畫短片獎。 前面這個懸掛著一幅著軍裝、看不清面孔長相的油畫作品的空間，是模擬白色恐怖時期的「審訊室」。這幅畫作是政治受難者陳武鎮創作的「爪與牙」，您再看一下這個「審訊室」四周牆壁的裝設，包括：地毯、監視孔/窗、監聽器、窗簾、吸音板等，是審訊室常有的配備，而全天燈火通明的狀態，讓人失去時間感，產生混亂。 在白色恐怖時期，全臺各地設有多處秘密審訊空間，政府在這些地方留置、關押、審訊甚至刑求政治犯，其中比較知名的，是位於新北市新店區安坑的不義遺址「安康接待室」。 桌上擺放的是曾任民進黨黨主席黃信介被關押時的自白書；因美麗島事件入獄的陳菊，也曾經被送到安康接待室。陳菊回憶時說：(加入訪談原聲音檔)「(逐字稿)我一進去就分配一個偵訊室，偵訊室裡面他們一組大概都是三個人，連續大概 72 小時，一直開始就對美麗島事件所有的過程問話。三天之

		中，我一直就在偵訊室，那當然是一個非常痛苦難熬，然後到第三天以後才到我的押房」。 ต่อไป เป็นการก้าวเข้าสู่พื้นที่เล็ก ๆ ซึ่งมีแสงไฟที่ให้ความรู้สึกเย็นยะเยือกและเมื่อเดินผ่านจะได้ยินเสียงเหมือนมีใครกำลังเดินตามมา ด้านหน้าจะมีจอภาพที่กำลังฉายภาพยนตร์แอนิเมชันเรื่องสั้น“ภูตผีแห่งทางเดินอันมืดมิด” ของผู้กำกับ หวังเติงอวี้ ที่สร้างขึ้นโดยมีฉากหลังเป็นยุคความสยองขวัญสีขาว เนื้อเรื่องถ่ายทอดเรื่องราวของซือสุยฟาง ผู้ที่กล้ายืนหยัดในอุดมการณ์ของตนในยุคเผด็จการ กับสายลับที่ได้รับคำสั่งให้ติดตามสอดส่องความเคลื่อนไหวของเธอ ผู้กำกับใช้การ์ตูนแอนิเมชันที่ให้ความรู้สึกเหมือนภาพวาดสีน้ำมัน มาถ่ายทอดการต่อสู้ระหว่างความรู้สึกผิดชอบชั่วดีในจิตใจของมนุษย์ ได้อย่างลึกซึ้ง ภาพยนตร์เรื่องนี้ยังเคยคว้ารางวัลภาพยนตร์แอนิเมชันสั้นยอดเยี่ยมจากเทศกาลภาพยนตร์ซิตจัส ประเทศสเปน ซึ่งเป็นเทศกาลภาพยนตร์แฟนตาซีที่ใหญ่ที่สุดในโลก พื้นที่ด้านหน้าแขวนภาพวาดสีน้ำมันของบุคคลในชุดทหาร มองไม่เห็นใบหน้าอย่างชัดเจน ถูกจัดจำลองให้เป็น “ห้องสอบสวน” ในยุคสยองขวัญสีขาว ภาพวาดนี้มีชื่อว่า “กรงเล็บและเขี้ยว” ผลงานของเฉินอู่เจิ้น ผู้เคราะห์ร้ายทางการเมือง ขอให้ท่านลองสังเกตสิ่งที่ติดตั้งอยู่รอบๆ ห้องสอบสวนนี้ เช่น พรม ช่องหรือหน้าต่างที่ใช้สอดส่อง อุปกรณ์ดักฟัง ผ้าม่าน และแผ่นดูดซับเสียง สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอุปกรณ์ที่มักพบในห้องสอบสวน อีกทั้งการเปิดไฟสว่างตลอดทั้งวัน ทำให้ผู้ถูกสอบสวนสูญเสียการรับรู้เรื่องเวลา จนก่อให้เกิดอาการสับสน ในช่วงยุคสยองขวัญสีขาว มีสถานที่สอบสวนลับตั้งอยู่ทั่วไต้หวัน รัฐบาลใช้สถานที่เหล่านี้ในการควบคุมตัว คุมขัง สอบสวน และแม้กระทั่งทรมานนักโทษการเมือง หนึ่งในสถานที่ที่ค่อนข้างมีชื่อเสียง คือ “ห้องรับรองอันคัง” ซึ่งเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์แห่งความอยุติธรรม ตั้งอยู่ในเขตซินเตี้ยน นครนิวไทเป สิ่งที่วางอยู่บนโต๊ะคือ บันทึกคำสารภาพระหว่างที่ถูกคุมขังของหวงซิ่นเจี้ย อดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า ส่วนเฉินจวี่ ซึ่งถูกจำคุกจากเหตุการณ์เหม่ยลี่ต่าว ก็เคยถูกส่งมายังห้องรับรองอันคังแห่งนี้เช่นกัน เฉินจวี่เล่าถึงประสบการณ์ในตอนนั้นว่า “ทันทีที่เข้าไป ฉันถูกพาไปยังห้องสอบสวน มีเจ้าหน้าที่ชุดหนึ่ง น่าจะประมาณ 3 คน พวกเขาสอบถามเกี่ยวกับลำดับของเหตุการณ์เหม่ยลี่ต่าวอย่างต่อเนื่องราว 72 ชั่วโมง ในช่วง 3 วันนั้น ฉันอยู่ในห้องสอบสวนตลอดเวลา แน่นอน เป็นช่วงเวลาที่เจ็บปวดและทรมานมาก หลังจากวันที่ 3 ฉันจึงถูกย้ายไปยังห้องขัง”

11	臺灣言論自由之路 I เส้นทางแห่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวัน ตอนที่ 1	在看過台灣戒嚴時期的各種禁令與監控手段後，您是否好奇，台灣是怎麼走到現在的民主自由國家呢？ 台灣現今的民主自由，是無數前輩、橫跨好幾個世代、不分省籍族群的先行者，在追求民主的「自由之路」上不斷衝撞、對抗威權、甚至犧牲生命所爭取來的。 我們先從這面有銀色金屬片的宣言牆開始看起。 牆上展示了 1949 年楊逵的〈和平宣言〉、1964 年彭明敏、謝聰敏與魏廷朝起草的〈台灣人民自救運動宣言〉、1977 年台灣基督長老教會的〈人權宣言〉，可以看出，社會文化力量、國家和平安全、主權獨立與民主自由，是這 30 年間，不同世代接力傳承的民主呼聲。 接著，讓我們一起了解這段漫長又艱辛的臺灣言論自由之路。 หลังจากได้เห็นข้อห้ามและมาตรการควบคุมต่างๆ ในยุคกฎอัยการศึกของไต้หวันแล้ว ท่านเคยสงสัยไหมว่า ไต้หวันเดินทางมาสู่การเป็นประเทศที่มีเสรีภาพและประชาธิปไตยอย่างทุกวันนี้ได้อย่างไร เสรีภาพและประชาธิปไตยของไต้หวันในปัจจุบัน เป็นผลจากความพยายามของบรรพชนจำนวนนับไม่ถ้วน ข้ามผ่านหลายรุ่น ผู้บุกเบิกที่ไม่แบ่งแยกสัญชาติ ภูมิภาคหรือชาติพันธุ์ ต่อสู้ฝ่าฟันอย่างไม่หยุดยั้งบน “เส้นทางแห่งเสรีภาพ” เพื่อแสวงหาประชาธิปไตย รวมถึงต่อต้านอำนาจเผด็จการและแม้กระทั่งสละชีวิตเพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตย เราจะเริ่มต้นกันที่ กำแพงโลหะเงินแห่งคำประกาศ บนกำแพงแสดงเอกสารสำคัญ ได้แก่ “ คำประกาศแห่งสันติภาพ” ปี ค.ศ.1949 ของหยางซุย “คำประกาศการเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อตนเองของประชาชนไต้หวัน” ปี ค.ศ.1964 ที่ร่างโดยเผิงหมิงหมิ่น เซี่ยชงหมิ่น และเว่ยถิงเฉา “คำประกาศสิทธิมนุษยชน” ปี ค.ศ.1977 ของคริสตจักรเพรสไบทีเรียนในไต้หวัน จากเอกสารเหล่านี้จะเห็นว่า พลังทางสังคมและวัฒนธรรม ความมั่นคงและสันติภาพของชาติ อธิปไตยและเสรีประชาธิปไตย คือเสียงเรียกร้องที่ถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่นตลอดช่วงเวลา 30 ปีที่ผ่านมา ต่อไป ขอเชิญทุกท่านมาร่วมกันทำความเข้าใจเส้นทางอันยาวไกลและยากลำบากของเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวันกันต่อ

12	臺灣言論自由之路 II— 1945-1949 戰後初期的言論整肅 เส้นทางแห่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวัน ตอนที่ 2—ค.ศ.1945–1949 การปราบปรามเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในช่วงต้นหลังสงครามโลก	二戰結束後，國民政府接收臺灣，同時引進「一黨訓政」體制，並逐步加強對言論的控制。1947 年，「二二八事件」爆發，國民政府除了血腥鎮壓人民抗議，也進一步收緊臺灣的言論自由。許多報導二二八事件的報社被查封及停刊，記者和負責人相繼被通緝或抓捕後就下落不明，新聞界遭到整肅。 1949 年 1 月，上海《大公報》刊登楊逵起草的〈和平宣言〉，宣言裡的各項訴求觸怒國民黨政府。楊逵在 4 月 6 日遭到逮捕，當時並未戒嚴，卻遭送軍法審判判處 12 年有期徒刑。這一天也發生戰後軍警第一次直接進入校園逮捕學生的案件，起因是臺大與師院學生共乘單車被警察取締，最後演變成學生集結抗議。 為了壓制學生運動，警備總部要求校方交出學生，軍警直接進入校園逮捕學生，史稱「四六事件」，可說是校園白色恐怖的開端。 หลังสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 รัฐบาลก๊กมินตั๋งเข้ารับช่วงปกครองไต้หวัน พร้อมทั้งนำระบบ “การปกครองโดยพรรคเดียว” เข้ามาใช้ และค่อยๆ เพิ่มการควบคุมเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ในปี ค.ศ. 1947 เกิด “เหตุการณ์ 28 กุมภาพันธ์” (二二八事件 / èr èr bā shì jiàn) ขึ้น รัฐบาลก๊กมินตั๋งไม่เพียงใช้ความรุนแรงในการปราบปรามการประท้วงของประชาชนเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความเข้มงวดต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นมากยิ่งขึ้น หนังสือพิมพ์หลายฉบับที่รายงานเหตุการณ์นี้ถูกสั่งปิดและยุติการตีพิมพ์ นักข่าวและผู้รับผิดชอบหลายคนถูกออกหมายจับ หรือถูกจับกุมแล้วหายสาบสูญไป วงการสื่อมวลชนถูกกวาดล้างอย่างหนัก ในเดือนมกราคม ค.ศ. 1949 หนังสือพิมพ์ “ต้ากงเป้า” (大公報 / dà gōng bào) ในนครเซี่ยงไฮ้ ตีพิมพ์ “คำประกาศสันติภาพ” ที่ร่างโดยหยางขุย ซึ่งข้อเรียกร้องต่าง ๆ ในประกาศดังกล่าวสร้างความไม่พอใจแก่รัฐบาลก๊กมินตั๋ง ต่อมาในวันที่ 6 เมษายน เขาถูกจับกุม ทั้งที่ในขณะนั้นยังไม่ได้ประกาศกฎอัยการศึก แต่กลับถูกนำขึ้นศาลทหารและถูกตัดสินจำคุก 12 ปี ในวันเดียวกัน ยังเกิดกรณีที่ทหารและตำรวจเข้าไปในมหาวิทยาลัยเพื่อจับกุมนักศึกษาโดยตรงเป็นครั้งแรกหลังสงครามโลกยุติลง ต้นเหตุมาจากนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวันและวิทยาลัยครูชี่และซ้อนจักรยานกันจึงถูกตำรวจจับกุม ก่อนจะบานปลายเป็นการรวมตัวประท้วงของนักศึกษา เพื่อปราบปรามการเคลื่อนไหวของนักศึกษา กองบัญชาการรักษาความปลอดภัยสั่งให้ทางมหาวิทยาลัยส่งตัวนักศึกษาที่ก่อการประท้วง ทหารและตำรวจได้เข้าไปจับกุมถึงในมหาวิทยาลัย เหตุการณ์นี้เป็นที่รู้จักในชื่อ “เหตุการณ์ 6

		เมษายน” (四六事件/sì liù shì jiàn) และถือเป็นจุดเริ่มต้นของ “ความสยองขวัญสีขาวในรั้วมหาวิทยาลัย”
13	臺灣言論自由之路 III—1950s-1970s 言論自由的限縮 เส้นทางแห่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวัน ตอนที่ 3—ช่วงทศวรรษ 1950-1970 การจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น	1950 年韓戰爆發，美國為了穩定亞洲局勢，派遣第七艦隊協防臺灣，也穩固了國民黨政府的統治。但這並沒有讓執政當局勵精圖治，反而持續侵害人民的自由與人權，加強對言論的控制，各類報刊被查禁的狀況屢見不鮮。即使當時黨政關係相對良好的《自立晚報》，在 1950 年代也難逃言論打壓，曾三度被停刊。 雷震主導的《自由中國》半月刊，多次刊登挑戰政府當局底線的言論，最後在 1960 年雷震被捕後，而隨之停刊。 1964 年，彭明敏、謝聰敏、魏廷朝起草〈台灣人民自救運動宣言〉，提出「一個中國、一個臺灣」、「建立新國家、制定新憲法」、「以新會員國身份加入聯合國」、人民自由選舉產生政府等訴求。三人因此遭到逮捕，謝聰敏被判刑 10 年，另外兩人則被判刑 8 年。 1970 年，彭明敏喬裝逃出臺灣、流亡海外，政府因此將矛頭指向剛出獄的謝聰敏與魏廷朝，持續迫害。 螢幕上「民主人物特寫」輪播內容有彭明敏等三人及其他前輩的故事，請慢慢觀看。 如果想多了解謝聰敏，請按 1301；李敖，請按 1302；柏楊，請按 1303。 ในปี ค.ศ.1950 สงครามเกาหลีปะทุขึ้น เพื่อรักษาเสถียรภาพของภูมิภาคเอเชีย สหรัฐอเมริกาส่งกองเรือที่ 7 เข้ามาช่วยคุ้มกันไต้หวัน ซึ่งช่วยทำให้การปกครองของรัฐบาลก๊กมินตั๋งมีความมั่นคงขึ้น อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ไม่ได้ทำให้รัฐบาลหันไปบริหารประเทศอย่างจริงจัง แต่กลับยังคงละเมิดเสรีภาพและสิทธิมนุษยชนของประชาชนอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเพิ่มการควบคุมการแสดงความคิดเห็น หนังสือพิมพ์และสื่อประเภทต่างๆ ถูกสั่งห้ามหรือปิดตัวลงบ่อยครั้ง แม้หนังสือพิมพ์ “จื้อลี่หว่านเป้า” (自立晚報 / **zì lì** wǎn bào) ซึ่งในขณะนั้นถือว่ามีความสัมพันธ์ค่อนข้างดีกับพรรคก๊กมินตั๋งและรัฐบาล ก็ไม่รอดพ้นจากการถูกกดดันการแสดงความคิดเห็น เคยถูกสั่งปิดถึงสามครั้งในช่วงทศวรรษ 1950 นิตยสารรายปักษ์ ชื่อ “จีนเสรี” (自由中國 /zì yóu zhōng guó) ที่นำโดยเหลยเจิ้น มักตีพิมพ์บทความที่ท้าทาย “ขีดจำกัด” ของรัฐบาล ในที่สุดในปี ค.ศ.1960 เหลยเจิ้นก็ถูกจับกุม นิตยสารจึงถูกสั่งปิดตามไปด้วย

		ในปี ค.ศ. 1964 เผิงหมิงหมิ่น เซี่ยชงหมิ่น และเว่ยถิงเฉา ได้ร่วมกันร่าง “แถลงการณ์การเคลื่อนไหวเพื่อความอยู่รอดของคนไต้หวัน” ซึ่งเสนอแนวคิดและข้อเรียกร้อง “หนึ่งจีน หนึ่งไต้หวัน” “จัดตั้งประเทศใหม่และร่างรัฐธรรมนูญใหม่” “เข้าร่วมสหประชาชาติในฐานะสมาชิกใหม่” และ “ให้ประชาชนเลือกตั้งรัฐบาลโดยเสรี” ทั้งสามจึงถูกจับกุม เซี่ยชงหมิ่นถูกตัดสินจำคุก 10 ปี ส่วนอีกสองคนถูกตัดสินจำคุก 8 ปี ในปี ค.ศ.1970 เผิงหมิงหมิ่นหลบหนีออกจากไต้หวันโดยปลอมตัวและลี้ภัยไปต่างประเทศ หลังพ้นโทษ เซี่ยชงหมิ่นและเว่ยถิงเฉายังคงถูกรัฐบาลจับตาและคุกคามอย่างต่อเนื่อง ภาพที่ฉายบนจอเป็น “บุคคลสำคัญด้านประชาธิปไตย”จะฉายให้ชมตลอดเวลา รวมเรื่องราวของบุคคลทั้งสาม และนักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยท่านอื่น ๆ คุณสามารถติดตามรับชมได้ หากต้องการทำความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับ เซี่ยชงหมิ่น กรุณากด 1301 หลี่เอ๋า กรุณากด 1302 ป๋อหยาง กรุณากด 1303
1301	謝聰敏- เซี่ยชงหมิ่น	謝聰敏在戒嚴時期曾經兩度入獄，第一次在 1964 年，因為起草〈臺灣人民自救宣言〉，第二次在 1971 年，被政府誣陷涉入美國商業銀行爆炸案；但謝聰敏並沒有因身處牢獄而屈服退縮，他在入獄期間，嘗試建立地下通訊管道，出獄後，亦持續與獄中的其他受難者合作，蒐集政治犯資訊，輾轉將受難者名單傳往海外，戳破執政黨當局宣稱臺灣沒有政治犯的謊言，讓國際認識臺灣人權受到迫害的事實。 คุณเซี่ยชงหมิ่นถูกจับเข้าคุกถึง 2 ครั้งในช่วงกฎอัยการศึก ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1964 ถูกจับเพราะเป็นผู้ร่าง “คำประกาศต่อสู้ด้วยตนเองของชาวไต้หวัน” ส่วนครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1971 ถูกรัฐบาลใส่ร้ายว่าพัวพันในคดีลอบวางระเบิดธนาคาร Bank of America ในไต้หวัน แต่คุณเซี่ยชงหมิ่นยังคงไม่ย่อท้อ ซึ่งในช่วงติดคุก เขาได้พยายามสร้างช่องทางในการติดต่อแบบลับ ๆ เมื่อออกจากคุกแล้ว ก็ยังคงร่วมมือกับผู้เคราะห์ร้ายทางการเมืองอื่น ๆ ที่ยังอยู่ในเรือนจำ รวบรวมข้อมูลต่างๆ ของนักโทษการเมือง แล้วส่งรายชื่อเหล่านี้ไปต่างประเทศ ลบล้างคำโกหกของทางการที่บอกว่าในไต้หวันไม่มีนักโทษการเมือง ทำให้นานาชาติเข้าใจความจริงที่ชาวไต้หวันถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน 然而，在第二次出獄後，謝聰敏受到情治單位的嚴密監控、百般刁難，只好選擇流亡美國。他在海外仍持續投入政治犯救援運動，直到 1988 年才終於能夠返回臺灣。 ต่อมา หลังจากที่เขาออกจากเรือนจำเป็นครั้งที่ 2 คุณเซี่ยชงหมิ่นก็ถูกหน่วยงานความมั่นคงสะกดรอยตามและจับตาความเคลื่อนไหวของเขาอย่างใกล้ชิด กลั่นแกล้งต่าง ๆ นานา จนต้องเลือกลี้ภัยไปสหรัฐฯ

		แต่เขาก็ยังคงเข้าร่วมการเคลื่อนไหวเพื่อช่วยเหลือนักโทษการเมือง จนกระทั่งปี ค.ศ. 1988 จึงได้มีโอกาสเดินทางกลับไต้หวันในที่สุด 此後，謝聰敏持續投入臺灣民主改革，致力於轉型正義，在他擔任立委的任內，催生《戒嚴時期人民受損權利回復條例》，促使國家為戒嚴時期遭受損害的人民權利做出賠償。1998 年，極力爭取跨黨派立委的支持，最終促成《戒嚴時期不當叛亂暨匪諜審判案件補償條例》通過立法，進一步擴大國家對政治受難者的賠償範圍，對於臺灣的轉型正義有相當大的貢獻。 หลังจากนั้น คุณเซี่ยซงหมิ่นได้ทุ่มเทให้แก่การเคลื่อนไหวเพื่อปฏิรูปประชาธิปไตยไต้หวัน ทุ่มเทให้กับความยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่าน (Transitional justice) โดยในช่วงที่เขาอยู่ในตำแหน่ง ส.ส. ก็ได้ผลักดัน “กฎหมายเยียวยาฟื้นฟูสิทธิของประชาชนที่ได้รับความเสียหายในยุคกฎอัยการศึก” พยายามขอเสียงสนับสนุนจากพรรคการเมืองต่าง ๆ ในที่สุดสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ได้ผ่าน “ กฎหมายว่าด้วยการเยียวยาผู้ถูกพิพากษาในข้อหากบฏและสายลับจีนอย่างไม่เป็นธรรม” เป็นการขยายกลุ่มเป้าหมายผู้เคราะห์ร้ายทางการเมืองที่ถูกรัฐบาลกลั่นแกล้งที่ควรได้รับการเยียวยา ซึ่งนับเป็นคุณูปการอย่างใหญ่หลวงต่อความยุติธรรมในระยะเปลี่ยนผ่านของไต้หวัน
1302	李敖 หลี่อ๋าว	李敖為人狂放，筆鋒犀利，可說是為批判而生的反對者。李敖在 1960 年代擁護胡適的文化主張，以蕭孟能主持的《文星》雜誌和「文星書店」為基地，大力引進自由主義思想，進而引發「中西文化論戰」。他也撰寫文章，尖銳批判國民黨的文化思想及黨國史觀，導致《文星》雜誌停刊，文星書店改組。 คุณหลี่อ๋าวเป็นนักเขียนที่พูดตรงไปตรงมา คารมคมคาย ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นฝ่ายค้านที่มีชื่อเสียงด้วยการวิพากษ์ หลี่อ๋าวในยุคทศวรรษที่ 1960 เป็นผู้ปกป้องวัฒนธรรมของหูซื่อ อาศัยนิตยสาร “เหวินซิง” และ “ร้านหนังสือเหวินซิง” ของคุณเซียวเม่ิงเหนิง เป็นฐานสำคัญในการเผยแพร่แนวความคิดเสรีนิยม จุดประกายให้แก่กระแสการประลองกำลังกันระหว่าง “วัฒนธรรมจีนกับวัฒนธรรมตะวันตก” และเขาก็ยังได้สร้างผลงานบทความที่ใช้ภาษาอย่างแหลมคมวิพากษ์วิจารณ์ความคิดและวัฒนธรรมของพรรคก๊กมินตั๋ง ตลอดจนแนวทางประวัติศาสตร์พรรคกับชาติ เป็นเหตุให้นิตยสาร “เหวินซิง” ต้องปิดตัวลง ส่วนร้านหนังสือ “เหวินซิง” ก็ต้องปรับโครงสร้างการบริหารเช่นเดียวกัน 之後，李敖因被當局認為協助台大教授彭明敏的逃亡計畫，1971 年，又遭當局指控涉入美國商業銀行爆炸疑案，被判刑關押。李敖出獄後，他繼續出版雜誌和書籍，以批評時政的雜誌文章活躍於文界，儘管執政黨當局一再封殺查禁，李敖在那個眾人噤聲的年代，仍持續勇敢、堅定的發聲。

		หลังจากนั้น คุณหลี่อ๋าวก็ถูกทางการกล่าวหาว่าช่วยเหลือคุณเผิงหมิงหมิ่นหนีออกจากไต้หวัน ปี ค.ศ. 1971 เขาถูกทางการกล่าวหาว่าพัวพันเหตุลอบวางระเบิด Bank of America ในไต้หวัน จนถูกตัดสินจำคุก และเมื่อคุณหลี่อ๋าวได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำ เขาก็ยังออกนิตยสารและหนังสืออย่างต่อเนื่อง เป็นนิตยสารบทความวิพากษ์รัฐบาลอย่างแหลมคม แม้ทางการจะพยายามสกัดและสั่งปิดครั้งแล้วครั้งเล่า คุณหลี่อ๋าวยังคงยืนหยัดส่งเสียงด้วยความกล้าหาญในยุคที่ประชาชนถูกห้ามแสดงความคิดเห็น
1303	柏楊（郭衣洞）案 คดีป๋อหยาง (กั๋วอีตง้)	作家郭衣洞在《自立晚報》擔任專欄作家，以「柏楊」為筆名，批判時政，遭警備總部關切，警總也數度向《自立晚報》發行人吳三連施壓，要求報社開除柏楊。 นักเขียนกั๋วอีตง้ เป็นคอลัมนิสต์ของหนังสือพิมพ์ฉบับบ่าย “จื้อลี่หว่านเป้า” โดยใช้นามปากกาว่า “ป๋อหยาง” วิพากษ์วิจารณ์การเมือง จนถูกสันติบาลจับตาเป็นพิเศษ และพยายามกดดันคุณอู่ซานเหลียน ผู้พิมพ์ผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ “จื้อลี่หว่านเป้า” ให้ไล่ป๋อหยางออก 1968 年柏楊翻譯了一則美國漫畫「大力水手」，情節是卜派父子流亡到小島，父親要發表「告全國同胞書」。這則漫畫被認為在嘲諷蔣中正、蔣經國父子，所以當局下令調查。在判決書上，柏楊被指控加入非法組織，利用寫作「打擊國家領導中心」、「挑撥政府與人民之間情感」，判刑 12 年。依據後來監察院的調查報告顯示，蔣經國曾介入柏楊的判決。 ในปี ค.ศ. 1968 ป๋อหยางได้แปลหนังสือการ์ตูน “ป๊อบอาย” ของสหรัฐฯ ซึ่งมีเนื้อหาว่า ป๊อบอายกับลูกต้องหนีไปอยู่บนเกาะเล็ก ๆ พ่อป๊อบอายเขียน “หนังสือถึงเพื่อนร่วมชาติ” ทำให้หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ถูกมองว่าเป็นการกระแหนะกระแหนเจียงไคเช็กและเจียงจิงกั๋ว 2 พ่อลูกผู้มีอำนาจสูงสุดในขณะนั้น จนทางการต้องสั่งสอบสวน ซึ่งในคำพิพากษา กล่าวหาป๋อหยางว่าเข้าร่วมองค์กรผิดกฎหมาย อาศัยผลงานเขียน “โจมตี “ศูนย์กลางอำนาจแห่งชาติ” “ยุแหย่ก่อให้เกิดความกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชน” ถูกตัดสินจำคุก 12 ปี และจากรายงานการสอบสวนของสภาตรวจสอบ (Control Yuan) ระบุว่า เจียงจิงกั๋วแทรกแซงการพิจารณาคดีป๋อหยาง 柏楊先被關押在新店的景美看守所，1972 年被移監至綠島。因蔣中正逝世後全國減刑，柏楊服刑期滿，但當局政府並未釋放他，繼續將他留在獄中「擔任教官」，直到美國政府與國際特赦組織聲援，才於 1977 年恢復自由。 คุณป๋อหยางถูกจำคุกที่เรือนจำจิ๋งเหม่ย ซินเตี้ยนในไทเป ปี ค.ศ. 1972 ถูกย้ายไปจำคุกที่เกาะลวี่ต่าว และได้รับการลดโทษเนื่องจากการถึงแก่อสัญกรรมของเจียงไคเช็ก ที่มีการลดโทษนักโทษทั่วประเทศ เมื่อคุณป๋อหยางถูกจำคุกจนครบกำหนดเวลา

		แต่ทางการก็ยังคงคุมขังเขาต่อโดยไม่ยอมปล่อยตัวเขาให้เป็นอิสระ และแต่งตั้งให้เขาเป็น “ครูฝึก” จนกระทั่งรัฐบาลสหรัฐฯ และองค์กรนิรโทษกรรมสากลให้ความช่วยเหลือ เขาจึงได้รับอิสระภาพในปี ค.ศ. 1977 解嚴後柏楊投入人權事務，積極為設置綠島人權紀念碑奔走。現在綠島人權紀念園區的垂淚碑牆，刻有柏楊親身見證的題字寫著：「在那個時代有多少母親，為他們囚禁在這個島上的孩子，長夜哭泣」。 หลังการยกเลิกกฎอัยการศึก คุณป๋อหยางได้ทุ่มเทให้แก่การต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน วิ่งเต้นเพื่อสร้างอนุสาวรีย์รำลึกสิทธิมนุษยชนที่เกาะลวี่ต่าว ซึ่งปัจจุบันได้สร้างอนุสาวรีย์ในอุทยานรำลึกสิทธิมนุษยชนเกาะลวี่ต่าว สลักตัวอักษรลายมือของคุณป๋อหยางว่า “ในยุคนั้นมีบุพการีจำนวนสักเท่าไหร่ที่ต้องนอนร้องห่มร้องไห้ตลอดทั้งคืนด้วยความคิดถึงลูกหลานที่ถูกจองจำอยู่บนเกาะแห่งนี้”
14	臺灣言論自由之路 IV— 1970s-1980s 黨外運動崛起 เส้นทางแห่งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวัน ตอนที่ 4 — ช่วงทศวรรษ 1970–1980 การเติบโตของการเคลื่อนไหวนอกพรรค	1970 年代，國民黨政府面臨嚴峻的國際情勢。 1971 年，中華人民共和國取代中華民國在聯合國的中國代表席次。1975 年 4 月蔣中正總統過世，蔣經國接班。1979 年 1 月美國與中華民國斷交。 面對風雨飄搖的國際情勢，號稱「黨外」的國民黨以外之有志人士提出政治改革訴求，不僅將意見與評論發表在報刊雜誌上，也付諸行動。 這時，政府持續打壓主張政治改革的言論。代表性刊物都遭到嚴厲處置，例如《大學雜誌》被強制改組，本土菁英創立的第一份黨外雜誌《臺灣政論》則被迫停刊。然而，黨外運動並未受挫，其中 1979 年「美麗島事件」引發國際高度關注，也迫使本案採取公開審判。軍法大審期間，8 名被告在法庭上慷慨陳詞，透過媒體連續好幾天大篇幅報導，讓國內外人士更了解政治改革的訴求及自由民主的理念。 螢幕上的「民主人物特寫」，有更多投身黨外運動的前輩身影，您可以從螢幕輪播內容認識他們。 如果您想多了解施明德與《美麗島雜誌社》，請按 1401。 ในช่วงทศวรรษ 1970 รัฐบาลพรรคก๊กมินตั๋งต้องเผชิญกับสถานการณ์ระหว่างประเทศที่ยากลำบากอย่างยิ่ง ปี ค.ศ.1971 สาธารณรัฐประชาชนจีนเข้าแทนที่สาธารณรัฐจีนในที่นั่งผู้แทนจีนประจำองค์การสหประชาชาติ เดือนเมษายน ปีค.ศ. 1975 ประธานาธิบดีเจียงไคเช็กถึงแก่อสัญกรรม และเจียงจิงกั๋วผู้เป็นบุตรชาย ขึ้นสืบทอดตำแหน่ง ต่อมาในเดือนมกราคม ปี ค.ศ.1979

		สหรัฐอเมริกายุติความสัมพันธ์ทางการทูตกับสาธารณรัฐจีน ท่ามกลางสถานการณ์ระหว่างประเทศที่ผันผวน กลุ่มบุคคลที่อยู่นอกพรรคก๊กมินตั๋ง ซึ่งถูกเรียกว่า กลุ่ม “นอกพรรค” ได้ออกมาเรียกร้องการปฏิรูปทางการเมือง ไม่เพียงเผยแพร่ความคิดเห็นผ่านหนังสือพิมพ์และนิตยสาร แต่ยังลงมือเคลื่อนไหวจริง ขณะเดียวกัน รัฐบาลยังคงปราบปรามความคิดเห็นที่เรียกร้องการปฏิรูปทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง สิ่งพิมพ์สำคัญถูกลงโทษอย่างเข้มงวด เช่น “นิตยสาร มหาวิทยาลัย” (大學雜誌 /dà xué zá zhì)ถูกบังคับให้ปรับโครงสร้าง ส่วนนิตยสาร “วิจารณ์การเมืองไต้หวัน” (臺灣政論/ tái wān zá zhì) นิตยสารนอกพรรคฉบับแรกที่ก่อตั้งโดยปัญญาชนท้องถิ่น ก็ถูกสั่งปิด อย่างไรก็ตาม เหตุดังกล่าว มิได้เป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนไหวของ**กลุ่ม**นอกพรรค เหตุการณ์ “เหม่ยลี่ต่าว” ในปี ค.ศ.1979 ได้รับความสนใจจากนานาชาติอย่างมาก และทำให้ต้องมีการพิจารณาคดีนี้อย่างเปิดเผย ระหว่างการพิจารณาคดีในศาลทหาร จำเลยทั้ง 8 คนได้กล่าวถ้อยแถลงอย่างกล้าหาญในศาล สื่อมวลชนรายงานข่าวอย่างต่อเนื่องหลายวัน ทำให้ทั้งในและต่างประเทศเข้าใจข้อเรียกร้องการปฏิรูปทางการเมืองและอุดมการณ์เสรีประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น บนจอภาพ “บุคคลสำคัญด้านประชาธิปไตย” ยังมีเรื่องราวของคนรุ่นก่อนที่เข้าร่วมการเคลื่อนไหวนอกพรรคอีกมากมาย ท่านสามารถรับชมได้อย่างต่อเนื่องเพื่อทำความรู้จักกับพวกเขาได้ หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับซือหมิงเต๋อ และ “นิตยสารเหม่ยลี่ต่าว” กรุณากด 1401
1401	施明德與《美麗島雜誌》社 ซือหมิงเต๋อ กับ “นิตยสารเหม่ยลี่ต่าว”	1977 年，臺灣舉辦縣市長等五項公職人員選舉，「黨外」及無黨籍人士頗有斬獲，鼓舞了黨外運動的開展。1978 年原訂舉辦中央民意代表增額改選，黨外人士組成「臺灣黨外人士助選團」，由施明德擔任總幹事，巡迴全台助選並提出共同政見。然而，國民黨政府卻因美國宣布即將與中華民國斷交，緊急暫停當年的選舉。 ในปี ค.ศ. 1977 ไต้หวันได้จัดการเลือกตั้งท้องถิ่น 5 รายการ ผู้สมัครของบุคคลนอกพรรคและผู้สมัครอิสระประสบความสำเร็จพอสมควร สร้างขวัญกำลังใจให้แก่การเคลื่อนไหวของบุคคลนอกพรรคไม่น้อย ต่อมาในปี ค.ศ. 1978 เดิมมีกำหนดการจัดการเลือกตั้งผู้แทนเพิ่มเติม บุคคลนอกพรรคได้ร่วมกันจัดตั้ง “ทีมหาเสียงบุคคลนอกพรรคขึ้น” โดยมีคุณซือหมิงเต๋อนำทีม ตระเวณหาเสียงร่วมกันทั่วไต้หวัน แต่รัฐบาลพรรคก๊กมินตั๋งประกาศระงับการเลือกตั้งในปีนั้น เนื่องจากมีข่าวว่าสหรัฐฯ จะประกาศยุติความสัมพันธ์ทางการทูตกับสาธารณรัฐจีน

		為了延續黨外的力量，1979 年康寧祥、黃信介分別創立《八十年代》雜誌與《美麗島》雜誌，其中美麗島雜誌社在全臺灣廣設分社，網羅黨外人士，隱然形成一「政團」。 เพื่อขยายและสั่งสมกำลังของบุคคลนอกพรรคอย่างต่อเนื่อง ในปี ค.ศ. 1979 คุณคังหนิงเสียงกับคุณหวงซิ่นเจี๋ย จึงร่วมกันจัดตั้งนิตยสาร “ศตวรรษที่ 1980” และนิตยสาร “เหม่ยลี่ต่าว” โดยนิตยสารเหม่ยลี่ต่าวได้เปิดสาขาทั่วไต้หวัน รวบรวมบุคคลนอกพรรคจนกลายเป็น “กลุ่มการเมือง” โดยปริยาย 施明德為《美麗島》雜誌的總經理，負責組織發展、群眾運動及海外聯絡。他曾因涉入「臺灣獨立聯盟案」被判刑，獲釋後立即投入黨外運動，除了是《美麗島雜誌》重要成員，也是 1979 年 12 月 10 日美麗島事件遊行時的總指揮。施明德因率領群眾直接和威權體制衝撞，兩度被判處無期徒刑，坐牢時間長達 25 年餘，而有「臺灣的曼德拉」之稱。 คุณซือหมิงเต๋อ เป็นผู้จัดการทั่วไปของนิตยสาร “เหม่ยลี่ต่าว” รับผิดชอบการพัฒนาองค์กร การเคลื่อนไหวมวลชน และประสานงานกับต่างประเทศ เขาเคยถูกพิพากษาจำคุกในข้อหาพัวพันกับ “สหพันธ์แยกไต้หวันเป็นเอกราช” และเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกมา เขาก็เข้าร่วมการเคลื่อนไหวบุคคลนอกพรรคทันที นอกจากจะเป็นสมาชิกสำคัญของ “นิตยสารเหม่ยลี่ต่าว” แล้ว ยังรับหน้าที่เป็นผู้บัญชาการการเดินขบวนของเหตุการณ์ เหม่ยลี่ต่าว ที่เกิดขึ้นในวันที่ 10 ธ.ค. ปี ค.ศ. 1979 คุณซือหมิงเต๋อเคยถูกพิพากษาประหารชีวิตถึง 2 ครั้ง เนื่องจากนำฝูงชนเข้าปะทะกับระบอบอำนาจนิยม เขาต้องติดคุกนานถึง 25 ปี จนได้รับสมญานามว่า “แมนเดลาแห่งไต้หวัน”
15	臺灣言論自由之路 V— 1980s-1990s 言論箝制體制的鬆動 เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวัน ตอนที่ 5	1987 年 7 月 15 日，執政當局迫於國內外改革壓力下，臺灣解除了長達 38 年的戒嚴，但政府對言論的箝制並沒有消失。動員戡亂體制、《動員戡亂時期臨時條款》、《懲治叛亂條例》依然存在，政府並在解嚴前夕通過《動員戡亂時期國家安全法》等法律，成為日後政府繼續箝制言論自由的法律依據。 1990 年 3 月爆發「野百合學運」，學生提出四大訴求，要求政府展開更深入的改革。1991 年，政府宣告終止動員戡亂時期，並廢止《動員戡亂時期臨時條款》，實施 43 年的動員戡亂體制終於結束。 同年「獨臺會案」發生，社會群情激憤，促使《懲治叛亂條例》也走入歷史。而中央研究院院士李鎮源等人發起「100 行動聯盟」，推動廢除《刑法》100 條，並在 1992 年通過修正。從此臺灣不再有「言論叛亂罪」，終於獲得進一步的言論與思想自由。

	— ช่วงทศวรรษ 1980–1990 การผ่อนคลายของระบบควบคุมเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น	從解除戒嚴、《動員戡亂時期臨時條款》及《懲治叛亂條例》的廢止，到《刑法》100 條的修正， 您可以從螢幕上的「民主人物特寫」輪播內容，看到先行者們奮鬥的身影。 วันที่ 15 กรกฎาคม ปี ค.ศ. 1987 ภายใต้แรงกดดันทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ รัฐบาลได้ยกเลิกกฎอัยการศึกในไต้หวันที่บังคับใช้ยาวนานถึง 38 ปี อย่างไรก็ตาม การควบคุมเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของรัฐบาลยังไม่หมดไป ระบบระดมพลปราบปราม**การ**จลาจล “บทเฉพาะกาลยุคการระดมพลปราบปรามจลาจล” และ “กฎหมายปราบปรามจลาจล” ยังคงบังคับใช้ นอกจากนี้ ก่อน**ประกาศ**ยกเลิกกฎอัยการศึก รัฐบาลยังได้ผ่าน “กฎหมายความมั่นคงแห่งชาติในช่วงระดมพลปราบปรามจลาจล” ซึ่งต่อมากลายเป็นฐานอ้างอิงทางกฎหมายที่รัฐบาลใช้ควบคุมเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างต่อเนื่อง เดือนมีนาคม ปี ค.ศ.1990 เกิดเหตุการณ์ “การเคลื่อนไหวดอกลิลลี่ป่า” ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวของนักศึกษาไต้หวัน โดยนักศึกษาได้เสนอข้อเรียกร้อง 4 ประการ เพื่อผลักดันให้รัฐบาลดำเนินการปฏิรูปในเชิงลึก ในปี ค.ศ.1991 รัฐบาลประกาศยุติช่วงระดมพลปราบปรามจลาจลและยกเลิก “บทเฉพาะกาลยุคการระดมพลปราบปรามจลาจล” สิ้นสุดยุคดังกล่าวที่บังคับใช้เป็นเวลา 43 ปี ในปีเดียวกัน เกิด “คดีสมาคม**เอกราช**ไต้หวัน” ซึ่งสร้างความไม่พอใจอย่างกว้างขวางในสังคม และผลักดันให้ “กฎหมายปราบปรามการจลาจล” ถูกยกเลิกไปในที่สุด ขณะเดียวกัน เหล่าสมาชิกสถาบันวิจัยกลาง เช่น หลี่เจิ้นหยวน ได้ริเริ่ม “พันธมิตรปฏิบัติการ 100” เพื่อผลักดันการยกเลิกมาตรา 100 แห่งประมวลกฎหมายอาญา และในปี ค.ศ. 1992 ก็ได้มีการผ่านการแก้ไขสำเร็จ นับแต่นั้นมา ไต้หวันก็ไม่มีความผิดฐาน “กบฏจากการแสดงความคิดเห็น” อีกต่อไป และได้รับเสรีภาพทางความคิดและการแสดงความคิดเห็นมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่การยกเลิกกฎอัยการศึก การยกเลิก “บทเฉพาะกาลยุคการระดมพลปราบปรามจลาจล”และ “กฎหมายปราบปรามจลาจล” ไปจนถึงการแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 100 ท่านสามารถรับชมภาพการต่อสู้ของบรรพชนเหล่านี้ได้จาก “เรื่องราวบุคคลสำคัญด้านประชาธิปไตย” บนจอภาพที่มีการแสดงเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง
16	臺灣言論自由之路 VI—	看完「臺灣言論自由之路」展區中間四大時期的重要事件，側邊的展牆及相對應的 8 個櫥窗，分別介紹了楊逵、雷震、殷海光、傅正、康寧祥、黃信

	民主人物櫥窗 เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวัน ตอนที่ 6 — หน้าต่างจัดแสดงบุคคลสำคัญด้านประชาธิปไตย	介、鄭南榕及 100 行動聯盟。櫥窗裡有人物肖像與簡介說明，也展示他們的手稿或著作，您可以慢慢翻閱細讀。 想知道這些民主人物更多故事，可以依照語音引導按下數字鍵，即可對應至內容選單： 1601 有楊逵的介紹，以及他的孫女楊翠講述爺爺出獄後的種種； 想了解雷震與《自由中國》，請按 1602； 關於《自由中國》重要撰稿人殷海光，請按 1603； 傅正的故事，請按 1604； 有關黃信介、康寧祥與《臺灣政論》，請按 1605； 李鎮源與 100 行動聯盟，請按 1606。 หลังจากรับชมเหตุการณ์สำคัญใน 4 ช่วงเวลาสำคัญของนิทรรศการ “เส้นทางเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของไต้หวัน” แล้ว บริเวณผนังด้านข้างและหน้าต่างจัดแสดงผลงาน 8 บาน ได้แนะนำบุคคลสำคัญ ได้แก่ หยางขุย เหลยเจิ้น อินไห่กวง ฟู่เจิ้ง คังหนิงเสียง หวงซิ่นเจี๋ย เจิ้งหนานหรง และ “พันธมิตรปฏิบัติการ 100” ในหน้าต่างจัดแสดงมีทั้งภาพบุคคล คำอธิบายประวัติโดยย่อ รวมถึงต้นฉบับลายมือหรืองานเขียนของพวกเขา ท่านสามารถ**ค่อย ๆ** เปิดอ่านและศึกษาได้อย่างละเอียด หากต้องการทราบเรื่องราวของบุคคลสำคัญเหล่านี้เพิ่มเติม สามารถกดหมายเลขตามเสียงที่แนะนำ เพื่อเข้าสู่เมนูเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ 1601 แนะนำเกี่ยวกับหยางขุย และยังมีหลานสาวของเขา หยางซุ่ย ที่เล่าถึงเรื่องราวต่าง ๆ หลังจากที่คุณปู่ได้รับการปล่อยตัวออกจากเรือนจำ หากต้องการรู้จักเหลยเจิ้นและนิตยสาร “จีนเสรี” (自由中國 / zì yóu zhōng guó) กรุณากด 1602 เกี่ยวกับอินไห่กวง คอลัมนิสต์คนสำคัญของนิตยสาร “จีนเสรี” กรุณากด 1603 เรื่องราวของฟู่เจิ้ง กรุณากด 1604 เกี่ยวกับหวงซิ่นเจี๋ย คังหนิงเสียง และนิตยสาร “วิจารณ์การเมืองไต้หวัน” (臺灣政論 / tái wān zá zhì) กรุณากด 1605 หลี่เจิ้นหยวน และ “พันธมิตรปฏิบัติการ 100” กรุณากด 1606

1601	楊逵 หยางขุย	作家楊逵 1949 年 1 月在上海《大公報》刊登〈和平宣言〉一文，呼籲政府釋放政治犯、確保人民的言論、集會與思想的自由，觸怒了執政當局，在「四六事件」時遭到逮捕，並判刑 12 年。即便如此，楊逵並未因此磨平心志，反而在獄中繼續堅持文字創作。展櫃中的手稿〈春光關不住〉，即是楊逵被關押在綠島時的創作。這篇短篇小說，闡述抗日意識，在戒嚴時期入選國文課本，因編選者認為「春光關不住」之名不雅而將篇名改為〈壓不扁的玫瑰花〉。楊逵也因此成為第一位作品被編入國中教科書的臺灣文學作家。 คุณหยางขุย นักเขียนชื่อดังชาวไต้หวัน ได้เขียนบทความ “ประกาศสันติภาพ” ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ “ต้ากงเป้า” ที่เซี่ยงไฮ้เมื่อเดือน ม.ค. ปี ค.ศ. 1949 เรียกร้องให้รัฐบาลปล่อยตัวนักโทษการเมือง ให้หลักประกันแก่เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การชุมนุม และเสรีภาพทางความคิดของประชาชน สร้างความไม่พอใจให้แก่ทางการ จนถูกจับใน “เหตุการณ์ 6 เม.ย.” และถูกพิพากษาจำคุก 12 ปี แม้จะต้องตกอยู่ในชะตากรรมเช่นนี้ แต่ก็มิได้บั่นทอนจิตใจของคุณหยางขุยแม้แต่น้อย ในทางตรงข้าม เขากลับสร้างผลงานเขียนเป็นจำนวนมากในช่วงที่ถูกจองจำในเรือนจำ ร่างผลงานด้วยลายมือของตัวเอง อย่างผลงานชื่อ “แสงอาทิตย์ไม่อาจถูกบดบัง” เรื่องสั้นนี้สะท้อนอุดมการณ์ต่อต้านญี่ปุ่น ซึ่งได้รับคัดเลือกให้เป็นส่วนหนึ่งในตำราเรียนภาษาจีนในยุคประกาศใช้กฎอัยการศึก เนื่องจากบรรณาธิการเห็นว่า ชื่อเรื่อง“แสงอาทิตย์ไม่อาจถูกบดบัง” ไม่สุภาพนักจึงเปลี่ยนชื่อเป็น “ดอกกุหลาบที่ไม่มีวันถูกทับจนแบน” ทำให้คุณหยางขุยกลายเป็นนักเขียนไต้หวันคนแรกที่มีผลงานได้รับคัดเลือกเป็นส่วนหนึ่งของ ตำราเรียนระดับมัธยมศึกษา 然而楊逵出獄後，卻因為政治犯的身份，有大約 10 年的時間，無法繼續發表自己的作品，失去了作家的舞台，讓我們來聽聽楊逵的家屬，楊翠女士，對爺爺這段經歷的描述…… เมื่อคุณหยางขุยได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำแล้ว แต่เนื่องจากเป็นนักโทษการเมือง ทำให้ไม่อาจนำผลงานออกเผยแพร่ได้นานนับสิบปี สูญเสียบทบาทการเป็นนักเขียนในแวดวงวรรณกรรม เรามาฟังเรื่องราวของคุณหยางขุยจากปากของคุณหยางชุ่ย หลานสาวแท้ ๆ ของคุณหยางขุยกัน 「但 1962 到 1972 這之間，其實他是乏人問津的，因為當時在戒嚴時期，白色恐怖的餘波還未過去，所以其實他當時想要重返文壇，他的作品都是被退回來的，一直要到 1968 年，也就是 1960 年代末期、1970 年代初期，才開始有一些編輯願意用他的稿子，然後他也開始慢慢的重新被大家看見。」

		“แต่ในช่วงปี ค.ศ. 1962-1972 จริง ๆ แล้วไม่เคยมีใครเอ่ยถึงเขาเลย เพราะตอนนั้นเป็นช่วงประกาศใช้กฎอัยการศึก กลิ่นอายของความสยองขวัญสีขาวยังไม่จางหายไป เพราะฉะนั้นในตอนนั้น ความจริงเขาอยากกลับสู่วงการวรรณกรรม ผลงานของเขาถูกส่งคืนมาหมด จนกระทั่งปี ค.ศ. 1968 ซึ่งก็คือปลายทศวรรษที่ 1960 จนกระทั่งต้นทศวรรษ 1970 จึงเริ่มมีบรรณาธิการบางคนยินดีที่จะใช้ผลงานของเขา และเริ่มทำให้ผู้คนมองเห็นเขาอีกครั้ง”
1602	雷震與《自由中國》 เหลยเจิ้นกับ “จีนเสรี”	1950 年韓戰爆發，美國改變遠東戰略，積極派軍介入台灣海峽。美國對中華民國的軍事保護，有助於蔣在臺政權的穩固，卻也讓執政當局更強化對臺灣言論的箝制。 เมื่อสงครามเกาหลีปะทุขึ้นในปี ค.ศ. 1950 สหรัฐฯ ได้เปลี่ยนยุทธศาสตร์ตะวันออกไกล ส่งทหารเข้ามายังช่องแคบไต้หวันอย่างกระตือรือร้น การปกป้องทางทหารต่อสาธารณรัฐจีนของสหรัฐฯ เป็นผลดีต่อการเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ฐานอำนาจรัฐของประธานาธิบดีเจียงไคเช็ก แต่ก็เป็นการเสริมความเข้มงวดให้แก่มาตรการจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในไต้หวัน 面對嚴峻的處境，由雷震主導，以宣傳自由民主理念的《自由中國》雜誌，仍堅持「民主反共」，並批判政府的不當施政。1956 年，蔣中正 70 歲生日時，《自由中國》邀請海內外知識分子對當局提出建言，發行〈祝壽專號〉，隔年更以「今日的問題」為標題，刊登系列社論，全面檢討政府的施政作為。由於《自由中國》的文章多次挑戰當局的敏感神經，雷震成為情治單位重點監控的人物。 ภายใต้สถานการณ์ตึงเครียดเช่นนี้ นิตยสาร “จีนเสรี” ที่เผยแพร่อุดมการณ์เสรีประชาธิปไตยที่มีคุณเหลยเจิ้นเป็นแกนนำ ยังคงยืนหยัดในจุดยืน “ประชาธิปไตยต้านคอมมิวนิสต์” และวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่บริหารประเทศชาติอย่างไม่เหมาะสม ปี ค.ศ. 1956 เป็นวันเกิดครบรอบ 70 ปี ของประธานาธิบดีเจียงไคเช็ก “จีนเสรี” ได้ขอให้ปัญญาชนทั้งในและต่างประเทศเขียนบทความแสดงความคิดเห็นต่อการบริหารบ้านเมืองของรัฐบาล โดยจัดพิมพ์ฉบับพิเศษ “อวยพรวันเกิด” ในปีต่อมาได้ตีพิมพ์บทบรรณาธิการอย่างต่อเนื่อง ภายใต้หัวข้อ “ปัญหาวันนี้” ทบทวนการบริหารบ้านเมืองของรัฐบาลในทุกมิติ เนื่องจาก “จีนเสรี”ได้ตีพิมพ์บทความท้าทายโสตประสาทอันละเอียดอ่อนของรัฐบาล ทำให้คุณเหลยเจิ้นกลายเป็นบุคคลสำคัญที่หน่วยสืบราชการลับต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด 1960 年，雷震強力反對蔣中正違憲連任三次總統，並積極參與組織反對黨，觸及執政當局的底線，終至被捕。然而，軍事法庭最後卻因蔣中正介入判

		決、主導量刑，宣判雷震的刑期為有期徒刑 10 年，而伴隨著雷震等人的入獄，《自由中國》也被迫停刊。 ปี ค.ศ. 1960 คุณเหลยเจิ้นได้แสดงจุดยืนคัดค้านอย่างแข็งขันต่อการที่ประธานาธิบดีเจียงไคเช็กจะต่ออายุผู้นำเป็นสมัยที่ 3 ซึ่งขัดต่อรัฐธรรมนูญ และเข้าร่วมกิจกรรมพรรคฝ่ายค้านอย่างกระตือรือร้น จนเป็นการแตะเส้นตายของรัฐบาล จึงถูกจับกุมในที่สุด อย่างไรก็ดี ศาลทหารซึ่งถูกเจียงไคเช็กแทรกแซงการพิจารณาคดี ชี้นำการพิพากษา ในที่สุดจึงพิพากษาจำคุกเขานาน 10 ปี และหลังจากที่คุณเหลยเจิ้นถูกจำคุก “จีนเสรี” ก็ต้องปิดตัวลงด้วย
1603	殷海光 อินไห่กวง	殷海光曾是國民黨員，在黨報《中央日報》任職。1949 年來台後，由於對黨內作風不滿，因而離職轉往台大哲學系任教，同時為《自由中國》撰寫文章，犀利的筆鋒屢屢觸怒執政黨當局。 คุณอินไห่กวง เคยเป็นสมาชิกพรรคก๊กมินตั๋ง ทำงานอยู่ที่หนังสือพิมพ์ “จงยางรื่อเป้า” ที่เป็นกระบอกเสียงของพรรคก๊กมินตั๋ง เมื่ออพยพมาไต้หวันในปี ค.ศ. 1949 เนื่องจากไม่พอใจการทำงานภายในพรรคฯ เขาจึงลาออกแล้วไปเป็นอาจารย์สาขาปรัชญาที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวัน ขณะเดียวกันก็เป็นคอลัมนิสต์ของหนังสือพิมพ์ “จีนเสรี” ด้วยปลายปากกาที่แหลมคมของเขาเฉือดเฉือนจนพรรครัฐบาลในขณะนั้นเป็นเดือดเป็นแค้นอยู่เป็นประจำ 1960 年，雷震因組黨運動被捕，殷海光雖然免於牢獄之災，此後卻一直受到情治單位監控。他不但不畏懼，仍繼續為《民主潮》等反對雜誌撰文，出版推行自由民主理念的書籍。 ในปี ค.ศ. 1960 คุณเหลยเจิ้นถูกจับเพราะเคลื่อนไหวก่อตั้งพรรคการเมือง ส่วนคุณอินไห่กวงแม้จะรอดพ้นการติดคุก แต่จากนั้นเป็นต้นมาเขาก็ถูกฝ่ายความมั่นคงเพ่งเล็งมาโดยตลอด แต่เขาไม่เพียงไม่เกรงกลัวเท่านั้น หากยังเขียนบทความตีพิมพ์ในสิ่งพิมพ์ที่ต่อต้านรัฐบาลใช้ชื่อว่า “กระแสประชาธิปไตย” อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งตีพิมพ์หนังสือเผยแพร่อุดมการณ์ประชาธิปไตยด้วย 1966 年，教育部要求台大不再續聘殷海光，他被迫離開教學的舞台，執政黨當局還威嚇出版社，斷絕殷海光的版稅收入，甚至在美國哈佛大學邀請殷海光前往研究時，也不讓他出境，種種行為都讓殷海光的生活備受壓抑，最後抑鬱成疾，於 1969 年未滿 50 歲便因胃癌逝世。 ในปี ค.ศ. 1966 กระทรวงศึกษาธิการได้ขอให้มหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวันยกเลิกการจ้างคุณอินไห่กวง

		ทำให้เขาต้องจากแวดวงการศึกษา นอกจากนี้ ทางการยังข่มขู่สำนักพิมพ์ให้ตัดท่อน้ำเลี้ยงที่เขาจะได้จากค่าลิขสิทธิ์สิ่งพิมพ์ของเขาด้วย กระทั่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดของสหรัฐฯ ได้เชิญคุณอินไห่ กวงไปศึกษาวิจัยที่สหรัฐฯ แต่ทางการก็ไม่อนุญาตให้เขาเดินทางออกนอกประเทศ การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้ได้กดดันการใช้ชีวิตของคุณอินไห่กวงอย่างรุนแรง ในที่สุดก็ทำให้เขาป่วยเป็นโรคซึมเศร้า จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1969 เขาจึงเสียชีวิตลงด้วยมะเร็งกระเพาะอาหาร ในวัยเพียงไม่ถึง 50 ปีเท่านั้น 殷海光是 1950、60 年代臺灣最有影響力的知識份子，為引介自由主義來臺的先驅者之一，對臺灣民主運動影響深遠，被倫敦《中國季刊》推崇為「臺灣自由思想的領袖」。 คุณอินไห่กวง เป็นปัญญาชนที่มีอิทธิพลทางความคิดมากที่สุดในไต้หวันในยุคทศวรรษที่ 1950-1960 เป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกและนำลัทธิเสรีนิยมเข้ามายังไต้หวัน มีอิทธิพลในระยะยาวต่อการพัฒนาประชาธิปไตยของไต้หวัน ได้รับการยกย่องจาก “นิตยสารจีนรายไตรมาส” ในลอนดอนว่า “เป็นผู้นำความคิดเสรีไต้หวัน”
1604	傅正 ฟู่เจิ้ง	在戒嚴體制下，傅正是極少數跨世代參與「中國民主黨」與「民主進步黨」的創黨運動者。 ภายใต้กฎอัยการศึก คุณฟู่เจิ้ง เป็นคนข้ามรุ่น ส่วนน้อยมากที่เข้าร่วมกับ “พรรคประชาธิปไตยจีน” และเข้าร่วมก่อตั้ง “พรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า” 傅正在少年時期就加入國民黨，1950 年隨著國軍撤退來台，曾在露宿高雄街頭時，感慨的對同學說，但願國民黨能吸取教訓、大徹大悟。後來他進入台大政治系就讀，就學期間，經常在《自由中國》發表文章，對時局提出批評，並受邀成為雜誌編輯。 คุณฟู่เจิ้งในช่วงที่เป็นเยาวชนได้เข้าเป็นสมาชิกพรรคก๊กมินตั๋ง อพยพมายังไต้หวันพร้อมกับกองทัพพรรคก๊กมินตั๋งในปี ค.ศ. 1950 เคยต้องนอนกลางดินกินกลางทรายที่เกาสง พูดกับเพื่อนนักเรียนของเขาว่า หวังว่าพรรคก๊กมินตั๋งจะเก็บรับบทเรียนอันแสนเจ็บปวดนี้ ต่อมาเขาก็เข้าศึกษาต่อที่คณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวัน และเขียนบทความตีพิมพ์ใน “จีนเสรี”แสดงความคิดเห็นทางการเมืองอยู่เป็นประจำ จนได้รับเชิญให้เข้าร่วมในทีมบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ 1960 年傅正追隨雷震籌組「中國民主黨」，與雷震同日被捕。傅正被判處三年感化，但感訓期滿後，當局並未釋放他，反而再處三年感化，直到 1966 年才終於恢復自由。

		ต่อมาในปี ค.ศ. 1960 เขาได้ร่วมกับคุณเหลยเจิ้นก่อตั้ง “พรรคประชาธิปไตยจีน” และถูกจับในวันเดียวกับคุณเหลยเจิ้น และถูกพิพากษาจำคุกดัดนิสัย 3 ปี แต่เมื่อครบกำหนดการกักขัง ทางการก็ไม่ได้ปล่อยตัวเขาออกมา กักขังเขาต่ออีก 3 ปี จนกระทั่งปี ค.ศ. 1966 เขาจึงได้รับอิสรภาพ 1972 年，傅正協助雷震完成〈救亡圖存獻議〉一文，期盼執政黨當局能夠做出改革，但結果仍舊讓他失望。直到 1979 年受到雷震去世與美麗島事件的衝擊，傅正決定加入黨外運動，並於 1986 年再度投身創黨運動，成為民主進步黨的創黨元老之一。 ปี ค.ศ. 1972 ฟู่เจิ้งกับเหลยเจิ้นได้ร่วมกันเขียนบทความ “กอบกู้จากความตายเพื่อความอยู่รอด” หวังเพียงเพื่อให้ทางการดำเนินการปฏิรูป แต่ก็ยังคงทำให้เขาผิดหวังเช่นเคย กระทั่งปี ค.ศ. 1979 เขาจึงได้รับอิทธิพลจากการเสียชีวิตของคุณเหลยเจิ้นและเหตุการณ์ “เหม่ยลี่ต่าว”(Formosa incident) คุณฟู่เจิ้งจึงตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการนอกพรรค และเข้าร่วมการเคลื่อนไหวเพื่อก่อตั้งพรรคการเมืองอีกครั้งในปี ค.ศ. 1986 กลายเป็นหนึ่งในผู้อาวุโสที่ร่วมก่อตั้งพรรคประชาธิปไตยก้าวหน้า (DPP)
1605	黃信介、康寧祥與《臺灣政論》 คุณหวงซิ่นเจี๋ย / คุณคังหนิงเสียง กับนิตยสาร “ทัศนะการเมืองไต้หวัน”	1971 年中華民國聯合國代表權，被中華人民共和國取代，於是在蔣經國接班前後，面對內外的政局動盪，為了強化中華民國在臺灣統治的正當性，執政當局開始了有限度的改革。 ในปี ค.ศ. 1971 สิทธิในการเป็นตัวแทนในสหประชาชาติของสาธารณรัฐจีน ได้ถูกสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้าแทนที่ ทำให้ในช่วงก่อนและหลังการสืบทอดตำแหน่งของเจียงจิงกั๋ว สถานการณ์การเมืองในประเทศเต็มไปด้วยความระส่ำระสาย และเพื่อเสริมความชอบธรรมในการปกครองไต้หวันของสาธารณรัฐจีน ทางการจึงเริ่มแผนการปฏิรูปอย่างมีขอบเขตจำกัด 當時，主張改革的臺灣知識份子及在野派人士，主要透過輿論與出版品表達訴求與建言，例如《大學雜誌》便是當時主張政治改革的代表性刊物。它不僅記錄了中華民國政府在面對退出聯合國、中日建交等事件的處理方式與社會輿論，也反映出 1970 年代知識份子對保護釣魚台運動、中央民意代表全面改選、以及台灣軍事戒嚴時期等各種社會問題的意見。可惜在蔣經國接班底定後，《大學雜誌》的言論立即遭到壓制，並且被迫改組。 ในขณะนั้น ปัญญาชนและฝ่ายค้านที่ต้องการการปฏิรูป ได้อาศัยสื่อและสิ่งพิมพ์อย่าง “นิตยสารมหาวิทยาลัย” เผยแพร่แนวทางและความคิดเห็นของตน เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นตัวแทนของจุดยืนการปฏิรูปการเมือง นอกจากจะบันทึกการแก้ไขปัญหาและเสียงสะท้อนในสังคมที่มีต่อการถอนตัวออกจากสหประช

		าชาติของสาธารณรัฐจีนและการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างจีนกับญี่ปุ่นแล้ว ยังได้รายงานการเคลื่อนไหวเพื่อปกป้องเกาะเตี้ยวหยีไถของปัญญาชนและความคิดเห็นในสังคม ทีมีต่อยุคกฎอัยการศึกในยุคทศวรรษที่ 1970 แต่หลังจากที่ทีมงานของเจียงจิงกั๋วเข้ารับสืบต่ออำนาจเรียบร้อยแล้ว การแสดงความคิดเห็นของ “นิตยสารมหาวิทยาลัย” ก็ถูกกดดันจนต้องมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารนิตยสาร 1975 年，黃信介與康寧祥共同創辦《臺灣政論》，原在《大學雜誌》擔任編輯委員的張俊宏擔任總編，這是戰後第一個以「臺灣」為名的政論雜誌，也是第一本臺灣本土菁英創辦、主導的黨外雜誌，從創刊開始就締造銷售紀錄，在 1975 年立法委員選舉期間，成為黨外人士表達訴求的重要平台。因言論較為激烈，執政當局以刊登文章涉嫌煽動他人叛亂為由，將雜誌停刊，僅發行五期的《臺灣政論》被迫畫下句點。這份雜誌開啟了黨外運動結合黨外雜誌的先河，對後來的黨外民主運動影響深遠。 ต่อมาในปี ค.ศ. 1975 คุณหวงซิ่นเจี้ยและคุณคังหนิงเสียงได้ร่วมกันก่อตั้งนิตยสาร“ทัศนะการเมืองไต้หวัน” โดยมีนายจางจวิ้นสง ซึ่งเดิมเป็นบรรณาธิการของ “นิตยสารมหาวิทยาลัย” มาดำรงตำแหน่งบรรณาธิการของนิตยสารฉบับใหม่นี้ กลายเป็นนิตยสารการเมืองฉบับแรกในไต้หวันที่ใช้ชื่อ “ไต้หวัน” หลังสงครามและเป็นนิตยสารฉบับแรกที่บุคคลนอกพรรคก่อตั้งขึ้นโดยมีปัญญาชนไต้หวันเป็นแกนนำสำคัญ และในการเลือกตั้ง ส.ส. เมื่อปี ค.ศ. 1975 กลายเป็นเวทีแสดงความคิดเห็นที่สำคัญของบุคคลนอกพรรค และเนื่องจากมีการวิพากษ์วิจารณ์อย่างดุเดือด ทำให้ทางการอ้างเหตุผลว่า ตีพิมพ์บทความยุยงให้เกิดความระส่ำระสายและเป็นกบฏ จึงสั่งปิดนิตยสารฉบับนี้ หลังจากตีพิมพ์ได้เพียง 5 ฉบับเท่านั้น นิตยสาร “ทัศนะการเมืองไต้หวัน” เป็นผู้บุกเบิกนิตยสารของบุคคลนอกพรรค ส่งผลในระยะยาวต่อการเคลื่อนไหวประชาธิปไตยของบุคคลนอกพรรค
1606	李鎮源與 100 行動聯盟 คุณหลี่เจิ้นหยวนกับสหพันธ์รณรงค์ยกเลิกมาตรา 100	1987 年，蔣經國總統簽署總統令宣告解嚴，台灣結束了長達 38 年戒嚴統治時期。 ในปี ค.ศ. 1987 ปธน. เจียงจิงกั๋ว ในขณะนั้น ได้ลงนามประกาศยกเลิกกฎอัยการศึก ยุติยุคแห่งการปกครองด้วยกฎอัยการศึกนาน 38 ปีของไต้หวัน 1991 年，李登輝總統宣布終止動員戡亂、廢除《動員戡亂臨時條款》。但同年 5 月隨即發生獨台會事件，情治單位以加入「獨立台灣會」名義，直入清華大學校園逮補學生廖偉程。這起事件引發上千名學生在台北車站靜坐抗議，促使立法院進一步廢除《懲治叛亂條例》。然而，儘管如此，人民還是有

		可能因思想言論而觸犯刑法內亂罪，包括獨臺會涉案的人員，以及其他政治異議人士，仍持續被以內亂罪名起訴或判刑，而這些案件，都和《刑法》第 100 條密切相關。 ในปี ค.ศ. 1991 ปธน. ลีเติงฮุยได้ประกาศยกเลิกภาวะปราบปรามจลาจล และยกเลิก “บทเฉพาะกาลยุคการระดมพลปราบปรามจลาจล” แต่ได้เกิดเหตุการณ์ “สมาคมอิสระไต้หวัน” ในเดือน พ.ค. ปีเดียวกัน ฝ่ายความมั่นคงเข้าจับกุมเลี่ยวเว่ยเฉิง นักศึกษาในมหาวิทยาลัยชิงหัว ในข้อหาเข้าร่วม “สมาคมอิสระไต้หวัน” เป็นชนวนให้นักศึกษานับพันนั่งชุมนุมประท้วงที่สถานีรถไฟไทเป ส่งผลให้สภานิติบัญญัติมีมติยกเลิก “กฎหมายปราบปรามกบฏในอาณาจักร” แม้จะเป็นเช่นนี้ แต่ประชาชนก็ยังคงอาจจะถูกยัดข้อหากบฏภายในอาณาจักรเพียงเพราะการแสดงความคิดเห็นเท่านั้น ซึ่งรวมถึงบุคคลที่พัวพันกับ “สมาคมอิสระไต้หวัน” และผู้มีความเห็นต่างทางการเมือง ก็อาจถูกฟ้องหรือตัดสินจำคุกในข้อหากบฏภายในอาณาจักรได้ ซึ่งคดีเหล่านี้เกี่ยวข้องกับมาตราที่ 100 แห่งกฎหมายอาญาทั้งสิ้น 因此，在中研院院士李鎮源與陳師孟、林山田及廖宜恩等教授號召下，成立「100 行動聯盟」，要求廢止《刑法》第 100 條，他們以靜坐、非暴力抗爭的方式，表達自己的訴求，這些先行者的身影，被忠實地記錄下來，成為您眼前的影像畫面。在「100 行動聯盟」的努力及社會持續呼籲下，立法院在 1992 年通過《刑法》第 100 條修正案，言論箝制的最後一道枷鎖終於解除。 ด้วยเหตุนี้ ภายใต้การนำร่วมกันของบรรดาศาสตราจารย์แห่งสภาวิจัยแห่งชาติ อาทิ หลี่เจิ้นหยวน เฉินซือม่ง หลินซานเถียน และเลี่ยวอี่เอิน จัดตั้งขึ้นเป็น “สหพันธ์รณรงค์ยกเลิกมาตรา 100” เรียกร้องให้ยกเลิกมาตราที่ 100 แห่งกฎหมายอาญา พวกเขาร่วมกันนั่งประท้วงอย่างสงบสันติ แสดงจุดยืนข้อเรียกร้องของพวกเขา ภาพการเคลื่อนไหวของนักต่อสู้เหล่านี้ถูกบันทึกไว้อย่างตรงไปตรงมา กลายเป็นภาพถ่ายที่ทุกท่านเห็นอยู่ต่อหน้านี้ และภายใต้ความพยายามของ “สหพันธ์รณรงค์ยกเลิกมาตรา 100” ตลอดจนเสียงเรียกร้องอย่างต่อเนื่องของสังคม ในที่สุดในปี ค.ศ. 1992 สภานิติบัญญัติก็ได้ผ่านร่างแก้ไขมาตรา 100 แห่งกฎหมายอาญา ปลดโซ่ตรวนห่วงสุดท้ายของเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในไต้หวัน
17	創傷 I บาดแผลทางใจ ตอนที่ 1	接下來這個展區名為「創傷」，是指國家暴力對政治案件當事人及其家庭不同世代成員造成在個人心理、家庭關係與各種社會關係的重大傷害與撕裂。 首先，我們從八位政治受難者的生命劇場投影內容開始看起，包括陳欽生、黃祖權、梁令惠、張皆得、柯旗化、陳孟和、蔡焜霖、丁窈窕。為讓您快速瞭解他們所遭遇的人生，展覽以劇場一幕幕場景來呈現他們的生命故事，您

		可以點選觸控螢幕，逐一了解威權時代的政治暴力如何改變這 8 位受難者的人生。 在這個展區幽幽迴盪的歌聲，是政治受難者蔡焜霖前輩所唱的日文歌曲〈千風之歌〉，歌詞意涵是告慰在世的親友別為逝者悲傷，亡者並沒有離去，而是化作微風、以另一種形式守護摯愛。 這首歌也是很多政治受難者為難友送行的歌曲，蔡前輩曾說，每次唱〈千風之歌〉這首歌，都會覺得，那些不幸被殺害的政治受難者，好像化為千縷微風，並沒有離開我們。 โซนถัดไปนี้มีชื่อว่า “บาดแผลทางใจ” สื่อความหมายถึง การใช้ความรุนแรงของรัฐบาลที่ก่อให้เกิดความเสียหายและความแตกแยกอย่างรุนแรงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีการเมือง รวมถึงสมาชิกในครอบครัวหลายรุ่น ทั้งในด้านจิตใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสัมพันธ์ทางสังคมในวงกว้าง อันดับแรก เราจะรับชมละครชีวิตของผู้เคราะห์ร้ายทางการเมือง 8 คน ผ่านโปรเจคเตอร์ ได้แก่ เฉินชินเซิง หวงจู่เฉวียน เหลียงลิ่งฮุ่ย จางเจียเต่อ เคอฉีฮั่ว เฉินเมิ่งเหอ ไช่คุนหลิน และติงเหย่าเถียว เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจชีวิตที่พวกเขาต้องเผชิญได้อย่างรวดเร็ว นิทรรศการจึงนำเสนอเรื่องราวชีวิตของพวกเขาในรูปแบบละคร ทีละฉากทีละตอน ท่านสามารถกดเลือกบนหน้าจอสัมผัส เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ความรุนแรงทางการเมืองในยุคอำนาจนิยมได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้เคราะห์ร้ายทั้ง 8 ท่านนี้อย่างไร ในโซนนี้ ยังมีเสียงเพลงแผ่วเบาสะท้อนไปมา เป็นบทเพลงภาษาญี่ปุ่น ที่มีชื่อภาษาอังกฤษว่า “ A Thousand Winds” ขับร้องโดยไช่คุนหลิน ผู้เคราะห์ร้ายทางการเมืองรุ่นแรกๆ เนื้อเพลงมีความหมายในเชิงปลอบประโลมญาติมิตรของผู้ที่เสียชีวิตอย่าได้โศกเศร้าเสียใจ เพราะผู้ที่ล่วงลับไปแล้วไม่ได้หายไปไหน แต่ได้แปรเปลี่ยนเป็นสายลมโชย คอยปกป้องดูแลคนที่รักในอีกรูปแบบหนึ่ง เพลงนี้ยังเป็นเพลงที่ผู้เคราะห์ร้ายทางการเมืองหลายคนใช้อำลาเพื่อนร่วมชะตากรรมเป็นครั้งสุดท้าย ไช่คุนหลินเคยกล่าวว่า ทุกครั้งที่ร้องเพลงนี้ เขาจะรู้สึกราวกับว่าบรรดาผู้เคราะห์ร้ายทางการเมืองที่ถูกสังหาร ได้กลายเป็นสายลมโชยพัดอยู่รอบกาย เคียงข้างพวกเรา ไม่ได้จากไปไหนเลย
18	創傷 II	接著，您可以看到牆上一片片透光木板上的書信，這些書信是白色恐怖受難者寫給家人的家書與遺書，現場有宋盛淼、蔡焜霖、鍾興福、羅文通、涂炳

	บาดแผลทางใจ ตอนที่ 2	榔、柯旗化、魏廷朝、黃溫恭、陳中統、葉盛吉、高一生共 11 位受難者的書信。 例如：《新英文法》作者柯旗化，兩度遭判刑入獄。出獄後，仍以「思想偏激」為由被送往綠島進行新生感訓，前後遭受長達 17 年牢獄折磨。其間，柯師母只能以「父親出國留學」向孩子隱瞞真相，並透過書信維繫親情。這封柯爸爸入獄期間寫給幼兒的信特別標註注音符號，字字句句都是對家人滿滿的思念與關愛。 再如：魏廷朝因美麗島事件第三次入獄時，兒子魏新奇才一歲半，女兒魏筠尚未出生。他在獄中寫下一封封家書，努力填補爸爸不在家的空缺。在信裡，他叫兒子「大可」、女兒是「小筠」。孩子年紀小，他擔心孩子看不懂國字，信上會標註注音符號。信件內容除了關心孩子成長，也講述家族往事、歷史故事、伊索寓言等，用這些故事帶孩子認識世界，每封信最後都寫著「祝你快樂」，充滿父親對孩子的關愛，以及無法陪伴的遺憾。 在獄中的書信往來，信件會被拆開檢查，甚至還有字數限制，您可以從信上蓋印的章戳，看到當時的監管情形。 ต่อไป คุณจะเห็นจดหมายจำนวนมากที่ติดอยู่บนแผ่นไม้โปร่งแสงบนผนัง จดหมายเหล่านี้คือจดหมายถึงครอบครัวและจดหมายลาตายที่เขียนโดยผู้เคราะห์ร้ายในยุคความสยองขวัญสีขาว ภายในนิทรรศการมีจดหมายที่ผู้เคราะห์ร้าย 11 คน เขียนขณะอยู่ในเรือนจำ ได้แก่ ซ่งเซิ่งเหมี่ยว ไช่คุนหลิน จงซิงฝู หลัวเหวินทง ถูปิ่งหลาง เคอฉีฮั่ว เว่ยถิงเฉา หวงเวินกง เฉินจงถ่ง เย่เซิ่งจี และเกาอีเซิง ตัวอย่างเช่น เคอฉีฮั่ว ผู้เขียนหนังสือ “New English Grammar” ถูกตัดสินจำคุกถึงสองครั้ง หลังจากพ้นโทษแล้ว เขายังถูกส่งไปอบรมเพื่อปรับทัศนคติ ที่เกาะลวี่ต่าว โดยถูกกล่าวหาว่ามี “แนวคิดสุดโต่ง” ต้องทนทุกข์อยู่ในเรือนจำเป็นเวลานานถึง 17 ปี ในระหว่างนั้น ภรรยาของเขาจำเป็นต้องบอกลูกๆ ว่า “พ่อไปเรียนต่อต่างประเทศ” เพื่อปกปิดความจริง และใช้จดหมายเป็นสายใยเชื่อมความสัมพันธ์ในครอบครัว จดหมายฉบับนี้เป็นจดหมายที่เขาเขียนถึงลูกเล็กๆ มีการใส่**สัญลักษณ์**จู้อิน ซึ่งเป็นอักษรถอดเสียงภาษาจีน กำกับไว้เป็นพิเศษ ทุกถ้อยคำเต็มไปด้วยความคิดถึงและความรักที่มีต่อครอบครัว อีกตัวอย่างหนึ่งคือ เว่ยถิงเฉา ถูกจำคุกเป็นครั้งที่ 3 จากเหตุการณ์เหม่ยลี่ต่าว ขณะนั้นลูกชายของเขา เว่ยซินฉี มีอายุเพียงขวบครึ่ง และลูกสาว เว่ยหยุน ยังไม่เกิด เขาเขียนจดหมายถึงบ้านจากในเรือนจำ พยายามเติมเต็มช่องว่างที่เกิดจากการที่พ่อไม่สามารถอยู่เคียงข้างลูกได้ ในจดหมาย

		เขาเรียกลูกชายว่า “ต้าเคอ” และเรียกลูกสาวว่า “เสี่ยวหยุน” เนื่องจากลูกยังเล็ก เขากังวลว่าลูกๆ จะอ่านตัวอักษรจีนไม่ออกจึงใส่จู้อินกำกับไว้ เนื้อหาในจดหมายนอกจากจะถามไถ่การเติบโตของลูกๆ แล้ว ยังเล่าเรื่องราวของตระกูล ประวัติศาสตร์ และนิทานอีสป เพื่อช่วยให้ลูกได้รู้จักโลกมากขึ้น ทุกฉบับจะลงท้ายด้วยคำว่า “ขอให้มีความสุข” สะท้อนถึงความรักของพ่อที่มีต่อลูกและความเสียใจที่ไม่สามารถอยู่ดูแลได้ จดหมายที่ส่งไปมาขณะอยู่ในเรือนจำเหล่านี้จะถูกเซ็นเซอร์และยังมีการจำกัดจำนวนคำอีกด้วย ท่านสามารถเห็นร่องรอยการควบคุมและสอดส่องในสมัยนั้นได้ จากตราประทับบนจดหมายแต่ละฉบับ
19	創傷 III บาดแผลทางใจ ตอนที่ 3	1950 至 1970 年間，政治犯於等候判決時所寫的書信，大多能寄回家中，唯獨槍決前夕寫的遺書，會被國家系統性地沒收，成為案件卷宗裡的一紙「檔案」。直到數十年後，有政治犯家屬偶然發現塵封在檔案櫃中的家人遺書，開始積極推動「歸還遺書運動」，經過多年努力，2011 年，政府才將遺書原件或副本歸還給家屬。接下來要說的，就是受難者黃溫恭的遺書。 2008 年，受難者黃溫恭的外孫女張旖容在檔案管理局保存的資料中，意外發現外公留下的五封遺書，其中一封遺書是給張旖容的母親，也就是黃溫恭從未謀面的小女兒黃春蘭。當黃春蘭拿到遲來 56 年的父親遺書時說：第一次感覺到自己是有爸爸的。 展覽一開始所介紹的投影短片，影片尾聲有一小段日文歌曲〈長春花〉，創作者就是曾任阿里山鄉長的鄒族領袖高一生，1952 年因涉白色恐怖案件遭逮捕，兩年後槍決。牆上許多以日文書寫的信件，是他在被關押期間對妻子與兒女的深切思念。 高一生被處極刑前的最後一封家書，是以日文書寫：「思慕的春芳：得知妳也健康，比什麼都好。『不管白銀、黃金、寶玉如何珍貴，不及兒女珍貴』記得這和歌吧。只要有家和土地就好。……我的冤罪，以後會昭明。……水田不要賣。」 這邊備有空白的信紙與原子筆讓遊客自由書寫，您可以看到牆上滿是真情流露的手寫書信，看展民眾主動留下的感想心得，意外成為「自由花蕊」另一種展覽風景，也創造出觀眾與觀眾對話的空間；這些留言經過整理及中英文翻譯，在下一個展區的電視輪播呈現。歡迎您也提筆寫信，留下任何您想說的話。

		ในช่วงปี ค.ศ. 1950–1970 จดหมายที่นักโทษการเมืองเขียนระหว่างรอคำตัดสิน ส่วนใหญ่สามารถส่งกลับถึงบ้านได้ ยกเว้นจดหมายลาตายในคืนก่อนถูกประหาร ซึ่งจะถูกหน่วยงานรัฐยึดไปอย่างเป็นระบบ กลายเป็นเพียง “เอกสาร” ชิ้นหนึ่งในสำนวนคดี จนกระทั่งเวลาผ่านไปหลายสิบปี ญาติของนักโทษการเมืองบางรายจึงพบจดหมายลาตายของคนในครอบครัวที่ถูกเก็บเงียบอยู่ใน ตู้เอกสารโดยบังเอิญ และเริ่มผลักดัน “การเคลื่อนไหวขอคืนจดหมายลาตาย” อย่างจริงจัง หลังจากใช้ความพยายามเป็นเวลาหลายปี ในปี ค.ศ. 2011 รัฐบาลจึงเริ่มคืนต้นฉบับหรือสำเนาจดหมายลาตายให้แก่ครอบครัว เรื่องที่จะกล่าวถึงในลำดับต่อไปนี้ คือจดหมายลาตายของ หวงเวินกง หนึ่งในผู้เคราะห์ร้ายทางการเมือง ในปี ค.ศ. 2008 จางอี่หรง หลานสาวของหวงเวินกง ค้นพบเอกสารที่เก็บรักษาโดยหน่วยงานจดหมายเหตุโดยบังเอิญ เป็นจดหมายลาตาย 5 ฉบับ ที่ปู่ของเธอทิ้งไว้ หนึ่งในนั้นเขียนถึง หวงชุนหลาน แม่ของเธอ ซึ่งก็คือลูกสาวคนเล็กของหวงเวินกงและเป็นลูกสาวที่เขาไม่เคยพบหน้า เมื่อหวงชุนหลานได้รับจดหมายจากพ่อที่ล่าช้าถึง 56 ปี เธอกล่าวว่า “เป็นครั้งแรกที่รู้สึกว่าตัวเองมีพ่อ” ในช่วงต้นของนิทรรศการมีภาพยนตร์สั้นที่ฉายผ่านโปรเจคเตอร์ และช่วงท้ายของภาพยนตร์มีเพลงภาษาญี่ปุ่น ชื่อ “ดอกแพงพวย” ท่อนสั้นๆท่อนหนึ่ง ผู้ประพันธ์คือ เกาอีเซิง ผู้นำชนเผ่าโจว (Tsou) และอดีตกำนันตำบลอาลีซาน เขาถูกจับกุมในปี ค.ศ. 1952 จากคดีที่เกี่ยวข้องกับความสยองขวัญสีขาว และถูกประหารชีวิตในอีกสองปีต่อมา จดหมายจำนวนมากบนผนังที่เขียนเป็นภาษาญี่ปุ่น ล้วนสะท้อนถึงความคิดถึงอย่างลึกซึ้งที่เขามีต่อภรรยาและลูกๆ ระหว่างถูกคุมขัง จดหมายฉบับสุดท้ายก่อนที่เกาอีเซิงจะถูกประหาร เขียนเป็นภาษาญี่ปุ่น มีใจความว่า “ถึงชุนฟางผู้เป็นที่รัก เมื่อรู้ว่าเธอยังแข็งแรงดี ก็ดีใจยิ่งกว่าสิ่งใด ไม่ว่าเงิน ทอง หรืออัญมณีจะล้ำค่าเพียงใด ก็ไม่อาจเทียบกับลูกๆ ได้ จำบทกวีของญี่ปุ่นนี้ไว้นะ ขอเพียงมีครอบครัวและผืนดินก็พอ … ความผิดที่ตัวข้าถูกใส่ร้าย วันหนึ่งจะถูกเปิดเผย …อย่าขายนานะ” บริเวณนี้ มีการเตรียมกระดาษจดหมายเปล่าและปากกาไว้ให้ผู้เข้าชมได้เขียนข้อความอย่างอิสระ ท่านจะเห็นว่าบนผนังเต็มไปด้วยจดหมายที่เขียนด้วยลายมือที่ถ่ายทอดความรู้สึกอย่างจริงใจ เป็นความคิดเห็นและความรู้สึกที่ผู้ชมเขียนทิ้งไว้โดยสมัครใจ ซึ่งกลายเป็นภูมิทัศน์หนึ่งของนิทรรศการ “เกสรแห่งเสรีภาพ” และยังสร้างพื้นที่ให้ผู้ชมได้สื่อสารถึงกัน ข้อความเหล่านี้จะถูกรวบรวมไว้

		จากนั้นนำไปแปลเป็นภาษาจีนและภาษาอังกฤษ แล้วนำไปแสดงอย่างต่อเนื่องบนจอโทรทัศน์ในโซนถัดไป ขอเชิญท่านร่วมเขียนจดหมายและข้อความ ที่ท่านอยากจะฝากไว้ที่นี่
20	創傷 IV บาดแผลทางใจ–ตอนที่ 4	展牆上的油畫《消失的家人》系列作品，是政治受難者兼人權藝術家陳武鎮的創作。 陳武鎮 1949 年出生於屏東萬巒，師專畢業後原本要成為美術教師的他，因為入伍時在性向測驗問卷背面寫下「反中央、反對國民黨」八個字而被判處 2 年有期徒刑。出獄後，為了保住教職、保護家人，他一度停止作畫，直到 1980 年代後才開始繼續創作。 這批《消失的家人》系列作品，都是以雙拼畫作呈現，透過左右油畫的對照與連結，帶觀眾走進受難者的家庭。這系列的左邊畫作，都有一個刻意挖空的灰白人影，象徵在家庭合照中永遠缺席的受難者。右邊畫作則描繪受難者浮腫的手、或殘缺的腳等死亡意象。畫中人物模糊的臉部表情，是陳武鎮作品的特色之一，象徵這並非單一個案，而是當時許多家庭共同面臨的絕境。 在台灣，以作品回應白色恐怖的創作者，還有許多人，例如歐陽劍華、歐陽文、陳列、潘小俠等等，他們都以不同形式留下自身經歷或時代傷痕。 บนผนังนิทรรศการ มีภาพวาดสีน้ำมันชุด “คนในครอบครัวที่สูญหายไป” ซึ่งเป็นผลงานของเฉินอู่เจิ้น ผู้เคราะห์ร้ายทางการเมืองและศิลปินด้านสิทธิมนุษยชน เฉินอู่เจิ้นเกิดในปี ค.ศ.1949 ที่ตำบลว่านหลวน เมืองผิงตง หลังจบการศึกษาจากวิทยาลัยครู เดิมเขาตั้งใจจะเป็นครูศิลปะ แต่ระหว่างเข้ารับราชการทหาร เขาเขียนข้อความว่า “ต่อต้านส่วนกลาง ต่อต้านพรรคก๊กมินตั๋ง” ลงบนด้านหลังแบบสอบถามเพื่อทดสอบบุคลิกภาพ จึงถูกตัดสินจำคุกเป็นเวลา 2 ปี หลังจากพ้นโทษ เพื่อรักษาอาชีพครูและปกป้องครอบครัว เขาจึงหยุดวาดภาพไปช่วงหนึ่ง จนกระทั่งทศวรรษ 1980 จึงเริ่มกลับมาสร้างสรรค์ผลงานอีกครั้ง ผลงานชุด “คนในครอบครัวที่สูญหายไป” นำเสนอในรูปแบบภาพคู่ โดยใช้การเปรียบเทียบและเชื่อมโยงระหว่างภาพซ้ายและขวา เพื่อนำผู้ชมเข้าไปสู่เรื่องราวของครอบครัวผู้เคราะห์ร้าย ภาพทางด้านซ้ายจะมีเงาคนสีเทาที่ถูกเจาะกลวงอย่างจงใจ สื่อถึงผู้เคราะห์ร้ายที่ขาดหายไปจากภาพถ่ายครอบครัวอย่างถาวร ส่วนภาพทางด้านขวาจะถ่ายทอดสัญลักษณ์ของความตายเช่น มือที่บวมปูด หรือเท้าที่พิการ และใบหน้าของบุคคลในภาพที่เลือนลาง

		เป็นหนึ่งในเอกลักษณ์ของผลงานที่เฉินอู่เจิ้นสร้างสรรค์ สื่อความหมายว่าเรื่องนี้ไม่ใช่กรณีเดียว แต่เป็นชะตากรรมร่วมกันของหลายครอบครัวในยุคนั้น ในไต้หวัน ยังมีศิลปินอีกจำนวนมากที่ใช้ผลงานของตนเพื่อตอบสนองต่อเหตุการณ์ความสยองขวัญสีขาว อาทิ โอวหยางเจี้ยนหัว โอวหยางเหวิน เฉินเลี่ย และพานเสี่ยวเสีย เป็นต้น พวกเขาต่างบันทึกประสบการณ์ของตนเองหรือร่องรอยบาดแผลของยุคสมัยไว้ในรูปแบบที่แตกต่างกัน
21	結語 บทสรุป	1990 年代，台灣完成國會全面改選、總統直選等民主化工程。2025 年「自由之家」的自由度評比中，臺灣整體自由度高居亞洲第二名。然而，臺灣長期以來一直是境外假資訊攻擊最嚴重的民主國家之一，境外敵對勢力持續進行認知作戰，例如「網路水軍」藉由社交媒體擴散，操控公共議題，逐漸侵蝕人民對政府的信任，成為臺灣民主體制持續面臨的重要挑戰。 20 世紀的歷史教訓告訴我們，民主制度並非一旦建立就能長治久安。如果民主只實踐在投票那一天，而缺乏制度保障，就可能被極權或民粹吞噬。培養「民主韌性」可以從日常生活做起，例如查證資訊、避免假訊息傳播，關心社會議題、參與公共討論，這些行動都能讓民主制度更加穩固，也向世界展現台灣守護民主的決心。 展覽最後，請您再往前走到下一展區，裡面有許多當代有關民主自由人權議題的書籍、漫畫、繪本、影視音作品等。 出生於捷克、流亡法國的作家米蘭．昆德拉曾說：「人類對抗權力的鬥爭，就是記憶與遺忘的鬥爭」。 我們希望透過各式各樣的書寫，傳承珍貴的民主自由價值；也歡迎與大家分享您的國家的故事，期待自由花蕊能在世界各地持續綻放。 ในทศวรรษ 1990 ไต้หวันได้เปลี่ยนผ่านสู่ประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติใหม่ทั้งหมดและการเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยตรง ทำให้ในปี ค.ศ. 2025 “Freedom House” จัดให้ไต้หวันมีระดับเสรีภาพโดยรวมสูงเป็นอันดับ 2 ของเอเชีย อย่างไรก็ตาม ไต้หวันยังคงเป็นหนึ่งในประเทศประชาธิปไตยที่เผชิญกับการโจมตีจากข่าวปลอมจากต่างประเทศอย่างรุนแรงที่สุด โดยกลุ่มอำนาจที่มีความเป็นอริจากนอกประเทศยังคงดำเนิน “สงครามข้อมูลข่าวสาร” อย่างต่อเนื่อง เช่น การใช้ “กองทัพไซเบอร์” แพร่กระจายข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์เพื่อบิดเบือนประเด็นสาธารณะ และค่อยๆ

		บั่นทอนความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อรัฐบาล กลายเป็นความท้าทายสำคัญที่ระบอบประชาธิปไตยของไต้หวันต้องเผชิญอย่างต่อเนื่อง บทเรียนทางประวัติศาสตร์ในศตวรรษที่ 20 บอกเราว่า ระบอบประชาธิปไตยจะยั่งยืนสถาพรต่อไปเมื่อถือกำเนิดขึ้น หากประชาธิปไตยถูกจำกัดอยู่เฉพาะแค่วันเลือกตั้ง โดยขาดกลไกที่เป็นหลักประกัน ก็อาจถูกกลืนโดยระบอบเผด็จการหรือกระแสประชานิยมได้ การสร้าง “ความแข็งแกร่งและยืดหยุ่นของประชาธิปไตย” เริ่มได้จากชีวิตประจำวัน เช่น การตรวจสอบข้อมูล หลีกเลี่ยงการเผยแพร่ข่าวปลอม การใส่ใจประเด็นสังคม และการมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นประเด็นสาธารณะ พฤติกรรมเหล่านี้ล้วนช่วยเสริมความมั่นคงให้แก่ระบอบประชาธิปไตย และยังเป็นการแสดงให้โลกเห็นถึงความมุ่งมั่นในการปกป้องประชาธิปไตยของไต้หวันอีกด้วย ในช่วงท้ายของนิทรรศการ ขอเชิญท่านเดินต่อไปยังโซนถัดไป ซึ่งจัดแสดงหนังสือ การ์ตูน หนังสือภาพ รวมถึงผลงานภาพยนตร์และสื่อเสียงเกี่ยวกับประเด็นร่วมสมัยด้านประชาธิปไตย เสรีภาพ และสิทธิมนุษยชน มิลาน คุนเดอรา (Milan Kundera) นักเขียนชาวเช็กที่ลี้ภัยในฝรั่งเศส เคยกล่าวไว้ว่า “การต่อสู้ของมนุษย์กับอำนาจ คือการต่อสู้ระหว่างความทรงจำกับการลืมเลือน” เราหวังว่าการเขียนบันทึกเพื่อบอกเล่าเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ จะช่วยถ่ายทอดคุณค่าอันล้ำค่าของเสรีภาพและประชาธิปไตย และขอเชิญทุกท่านร่วมแบ่งปันเรื่องราวจากประเทศของท่าน เพื่อให้ “เกสรแห่งเสรีภาพ” ได้ฟุ้งกระจายออกไปในทั่วทุกมุมโลก
--	認識中正紀念堂 รู้จักอนุสรณ์สถานเจียงไคเช็ก	歡迎來到中正紀念堂。 ยินดีต้อนรับเข้าสู่อนุสรณ์สถานเจียงไคเช็ก 中正紀念堂落成於 1980 年，是台灣在戒嚴時期，為了紀念、緬懷曾擔任中華民國第 1 任至第 5 任總統的蔣中正所蓋的特殊時代建築。 อนุสรณ์สถานเจียงไคเช็กสร้างเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ. 1980 เป็นสิ่งปลูกสร้างในยุคกฎอัยการศึกซึ่งเป็นช่วงเวลาพิเศษของไต้หวัน เพื่อรำลึกถึงเจียงไคเช็กซึ่งเคยดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) สมัยที่ 1 - 5 1987 年台灣解除戒嚴以來，無數的社會運動在此匯集，這個莊嚴肅穆的空間，逐漸轉化為人民力量集結的廣場，也將曾經服務於個人崇拜的紀念空間，重塑為全民共享的「自由廣場」。這段歷程見證了臺灣如何從黨國體制，轉型為自由開放的民主社會。

		นับตั้งแต่ไต้หวันยกเลิกกฎอัยการศึกในปี ค.ศ. 1987 เป็นต้นมา สถานที่แห่งนี้เป็นจุดรวมการเคลื่อนไหวทางสังคมนับครั้งไม่ถ้วน พื้นที่ที่เต็มไปด้วยความเคร่งขรึมและความน่าเกรงขามแห่งนี้ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงจนกลายเป็นลานแห่งการรวมพลังของประชาชน และได้ปรับเปลี่ยนจากสถานที่สำหรับการยกย่องเชิดชูตัวบุคคล มาเป็น “ลานแห่งเสรีภาพ” ที่ประชาชนทุกคนสามารถใช้ร่วมกันได้ พัฒนาการในช่วงนี้เป็นประจักษ์พยานแห่งการเปลี่ยนผ่านของไต้หวันจากระบบผูกขาดโดยพรรคการเมืองพรรคเดียวที่ครอบงำกลไกรัฐไปสู่สังคมประชาธิปไตยที่เสรีและเปิดกว้าง 如今，中正紀念堂正逐步轉型為「民主教育園區」。人們不再是為了歌頌強人而來，而是為了理解這段從黑暗走向光明的歷程。 「自由花蕊」常設展，正是這場空間意義翻轉的具體呈現。展覽不僅呈現了前輩們爭取民主的艱難過程，更強調自由如同花蕊般燦爛卻也脆弱，需要每一代人的守護 。 ปัจจุบัน อนุสรณ์สถานเจียงไคเช็กกำลังปรับเปลี่ยนอย่างค่อยเป็นค่อยไปสู่การเป็น “อุทยานการศึกษาประชาธิปไตย” ผู้คนไม่ได้มาที่นี่เพื่อสรรเสริญผู้นำที่เข้มแข็งอีกต่อไป แต่มาเพื่อทำความเข้าใจเส้นทางการเปลี่ยนผ่านจากความมืดมิดสู่แสงสว่าง ห้องนิทรรศการที่จัดแสดงอย่างถาวร มีชื่อว่า “เกสรแห่งเสรีภาพ” คือภาพสะท้อนให้เห็นถึงการแปรเปลี่ยนความหมายอย่างเป็นรูปธรรมของของสถานที่แห่งนี้ นิทรรศการไม่เพียงนำเสนอการต่อสู้อย่างทรหดเพื่อประชาธิปไตยของบรรพชนเท่านั้น แต่ยังเน้นย้ำว่าเสรีภาพเปรียบเสมือนเกสรดอกไม้ที่งดงาม แต่ทว่าเปราะบางและต้องการการปกป้องจากคนทุกรุ่น 常設展廳，有 2 個主題展覽，「自由花蕊」，「蔣中正總統與中華民國」。這兩檔看似反差極大的展覽，並存在同一空間，呈現不同視角的歷史，也顯現出台灣社會結構的特殊與民主自由的價值。 ห้องจัดแสดงอย่างถาวร แบ่งเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย นิทรรศการ “เกสรแห่งเสรีภาพ” และนิทรรศการ “ประธานาธิบดีเจียงไคเช็กกับสาธารณรัฐจีน” นิทรรศการทั้งสองที่ดูเหมือนแตกต่างกันอย่างมากนี้ ถูกจัดแสดงในพื้นที่เดียวกัน เพื่อนำเสนอประวัติศาสตร์จากมุมมองที่หลากหลาย และยังสะท้อนถึงความพิเศษของโครงสร้างสังคมไต้หวัน รวมถึงคุณค่าของเสรีภาพและประชาธิปไตยอีกด้วย 我們期待透過持續的共同思考、更多的社會溝通，累積台灣內部及與國際觀眾的對話，讓這個曾經是威權崇拜的空間，轉變為彰顯民主價值與落實民主教育的園區。

		เราหวังว่า จะสามารถสั่งสมการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทั้งภายในไต้หวันและกับผู้ชมจากนานาชาติ ผ่านการไตร่ตรองร่วมกันอย่างต่อเนื่องและการสื่อสารทางสังคมที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้พื้นที่แห่งนี้ ซึ่งเคยเป็นสถานที่สำหรับการเทิดทูนระบอบอำนาจนิยม เปลี่ยนบทบาทไปเป็นพื้นที่ที่สะท้อนคุณค่าประชาธิปไตยและเป็นแหล่งเรียนรู้ประชาธิปไตยอย่างแท้จริง